

Eén Wereld

Jaargang 40, nr 3 - Herfst 2015

**In memoriam
Leon Wecke**

Wereldfederalisme

**Vluchtelingen zijn
mensen**

Esperanto

**WFBN
Najaars-
bijeenkomst
17 oktober**

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN)

Iedere aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde, met respect voor de rechten van de mens.

Zij benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis.

De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers, verbonden met de Citoyens du Monde, en aangesloten bij de World Federalist Movement.

Kantooradres:

Laan van Nieuw Oost-Indië 252
2593 CD Den Haag
telefoon: 070-3478196

Raad van advies:

Prof. dr. Th. van Boven, Dr. P.H.J.J. Terhal

Bestuur:

Voorzitter: Frans Vermeulen, 0165 534506
Vice-voorzitter: Frans Micklinghoff, 070 5114215
Penningmeester: Emile van Essen, 06 19252628
Secretaris: Marjolijn Snippe, 0321 848782
Internationaal secr.: Ton Macel, 070 3585481
Projecten: Paul Berendsen, 06 49272398
PR & Netwerk: Syne Fonk, 026 848 3777
Research: Leonard Kater, 030 2817 48

E-mail: bestuur@wfbn.nl

Eindredactie Eén Wereld:

Frans Micklinghoff en Marjolijn Snippe,
met dank aan Rob Moerbeek
Deadlines voor inzending kopij (wfbn@wfbn.nl)
2015: 30 november,
2016: 1 februari, 1 mei, 21 augustus, 15 november.

WFBN-lidmaatschap: €15,- per jaar

Bank: Wereld Federalisten Beweging Nederland
IBAN : NL73INGB0000009764 en BIC : INGBNL2A

Kamer van Koophandel Amsterdam:
V 530085 ISSN 1871-2754.

"Eén Wereld" is tot stand gekomen via Editoo.nl

Inhoud

Colofon	2
Muziek van de redactie	3
In memoriam Leon Wecke	4
Vluchtelingen	6
WFBN Najaarsbijeenkomst	9 - 15
TTIP	16
Nooit meer oorlog	16
Gorbatsjov	17
Fukushima	18
Boekbespreking	19
Onze oceanen	20
VN-parlement	20
1 for 7 Billion	21
Mensenrechten	21
Wereldfederalisme	22
Brussel	22
Diversen	23

Met dank aan Robbie Veldwijk voor de mooie herfstfoto op de voorkant.

<http://www.robbeiveldwijk.nl>

Muziek!

In uw handen hebt u het resultaat van nogal wat doorgehakte knopen en geplengde zweetdruppeltjes. De periodiek van de WFBN in een ander jasje en een andere opmaak. Ongetwijfeld ontdekt u bij het openslaan direct een foutje en bij aandachtig lezen misschien nog wel veel meer dat beter kan. Laat het de redactie weten, dan doen we het de volgende keer, in de volgende uitgave, beter. Maar perfect zal het nooit worden, want dit alles is mensenwerk, en mensen maken nu eenmaal fouten.

Als u het blad hebt gelezen en ons uw oordeel wilt geven, hoe kan dat dan? Natuurlijk via de geëigende kanalen; dus per telefoon of email, op een bijeenkomst van een werkgroep of een ledenvergadering. Bedenk dan; 'C'est le ton qui fait la musique'. In huis vallen met de mededeling "dat het helemaal drie keer niks is", is ongetwijfeld de start van een gesprek waarin twee mensen lijnrecht tegenover elkaar staan. Pak het anders, positief aan!

Natuurlijk is de kleur van het logo niet de kleur die al jarenlang wordt gebruikt. Maar er moesten knopen worden doorgehakt in korte tijd. Tja, soms is het eenvoudig de klemtoon op een woord die een belangrijk verschil maakt. Want waar denkt u aan als u de woorden minister en profeet leest. Juist, aan een minister en een profeet.

Maar met een licht andere klemtoon op deze woorden denk ik aan een mini ster (zo een kleine ster in de kerstboom) en aan een professor die eindelijk tot eten komt. En stottert u een beetje dan ga ik bij het woord politicus toch denken aan een kus van een politieagent. Met een kleine klemtoonverschuiving ziet zo het toneel er ineens heel anders uit. Om in muzikale termen te spreken: het gaat bij het spelen van dezelfde noten om het verschil tussen harmonie en disharmonie. Wanneer we voortaan iedere opening van een gesprek beginnen met het uitspreken van respect en complimenten voor de ander en zijn werk of verrichtte prestatie en we dan nog even 'by the way', in een tussenzinnetje, een opmerking maken over een gevonden foutje en een andere oneffenheid, wat zouden dan veel gesprekken beter aflopen, meer in harmonie eindigen. Tja, een compliment klinkt bij iedereen als aangename muziek in de oren. En dan de kritiek? Dat mag, natuurlijk. Maar bedenk wel, een eerste exemplaar, geheel van nul (0) af aan beginnen, is geen simpele zaak. Nummer 2 moet beter zijn en we streven naar perfectie, beseffende dat perfectie op deze aarde nimmer bereikt kan worden.

En dan nu: sla de bladzijden om, ga lezen. De schrijvers hebben hun best gedaan!

De redactie

IN MEMORIAM Leon Wecke

door Frans M. Vermeulen, voorzitter WFBN

Op 13 juni 2015 overleed in Nijmegen op 83-jarige leeftijd Leon Wecke, polemoloog, lid van het comité van aanbeveling van de stichting 'Stop de Bezetting', onvermoeid werker bij het Centrum voor Internationaal Conflictanalyse & Management (CICAM), lid van de Raad van Advies van de Wereld Federalisten Beweging Nederland.

In die laatste hoedanigheid hebben wij Leon leren kennen als een vredesactivist pur sang en wel op wetenschappelijk, dat is: op politiek antropologische basis. Hij deed veldwerk, was een expert op het gebied van beeldvorming inzake wereldbedreigende conflicten. Daarvan getuigde hij doorlopend in zijn vele voordrachten, bijvoorbeeld op 1 maart 2008 in Utrecht, toen hij tijdens het 60-jarig bestaan van onze vereniging uitleg gaf over hoe vijandbeelden kunnen ontstaan, geanalyseerd en bestreden kunnen worden.

Leon werkte ook bij het Instituut Defensie Leergangen en Instituut Clingendael. Hij bleef verbonden aan de Radboud Universiteit te Nijmegen, omdat hij weigerde in 1997 met pensioen te gaan. Hij deed toen een beroep op het gelijkheidsbeginsel, wat inhield dat ook leeftijdsdiscriminatie verboden is op grond van artikel 1 van onze grondwet.

Wij verliezen in Leon een voortrekker van onze vereniging. Ook 'de Gelderlander', d.d. 14 juni 2015, meldde dat zijn collega's hem zullen missen en wel met de woorden: "Wij verliezen onze oprichter, een zeer geliefd collega en ons kritisch kompas." Wij, federalisten, kunnen hem niet beter eren en in gedachten houden dan door zijn wetenschappelijke nalatenschap bij tijd en wijle te raadplegen en dat kan al ter voorbereiding van onze studiedag op 17 oktober 2015.

BVD

Column van wijlen Leon Wecke

(uitgesproken voor Omroep Gelderland op 11 september 1995)[1]

Ieder land heeft zijn veiligheidsdienst of veiligheidsdiensten en zo hebben wij Nederlanders onze eigen BVD, de Binnenlandse Veiligheidsdienst, waarover bij tijd en wijle het een en ander te doen is. Maar dat is normaal, zeker in een democratie, waar het probleem is in hoeverre je met geheime en deels moeilijk controleerbare de democratie voor aanranding kan behoeden.

Over die BVD in hartje Koude Oorlog, de jaren 1947 tot 1967 is een proefschrift geschreven, weliswaar door een BVD'er, maar zoals dat bij proefschriften behoort, gedetailleerd en waarheidsgetrouw. De BVD blijkt niet van excessief geweld tegen burgers beschuldigd te kunnen worden, alhoewel een aantal Nederlanders hun carrière als gevolg van BVD-activiteiten heeft kunnen vergeten.

Er staat in dat proefschrift toch een minstens opvallende activiteit vermeld. Naast afluisteren, inkijkoperaties en grootschalige infiltraties, met name in de toenmalige CPN, heeft die dienst ook een partij opgericht, de Socialistische Werkers Partij. Het betrof een poging tweedracht binnen de CPN te zaaien. De BVD'ers maakten in die partij de dienst uit en de partij werd moreel en geldelijk door de BVD gesteund. Dat hadden de communisten van toen niet in de gaten.

Nu kun je zeggen, dat was ook een andere wereld, die wereld van de Koude Oorlog. Maar ze moeten het toen toch behoorlijk geraffineerd in elkaar gezet hebben, want ook de communisten van toen zullen niet naar alle kanten blind zijn geweest. Maar kennelijk kon je toen een nep-partij oprichten, zonder dat iemand het in de smiezen had. En wie geeft ons de garantie dat onder de politieke partijen die nu het Binnenhof bevolken ook geen nep-partij zit, die hetzij door een binnenlandse veiligheidsdienst, de Amerikaanse regering, de partijkas van Zjirinovski of een andere multinational is opgericht.

Neem nu de VVD eens, zou niet dat gedrag van Bolkestein, met één been in de regering en het andere in de oppositie, met zijn uitspraken die stemmen bij de CD weghalen een teken moeten zijn ons eens te bezinnen op de echte herkomst en financiering van zijn partij? Hij wil geen Nederlandse militaire bijdrage meer in ex-Joegoslavië, en dat kan, als ook andere landen zo denken en straks handelen – toch alleen de partij van generaal Mladic ten goede komen? Zou hij van hem af en toe niet een var-

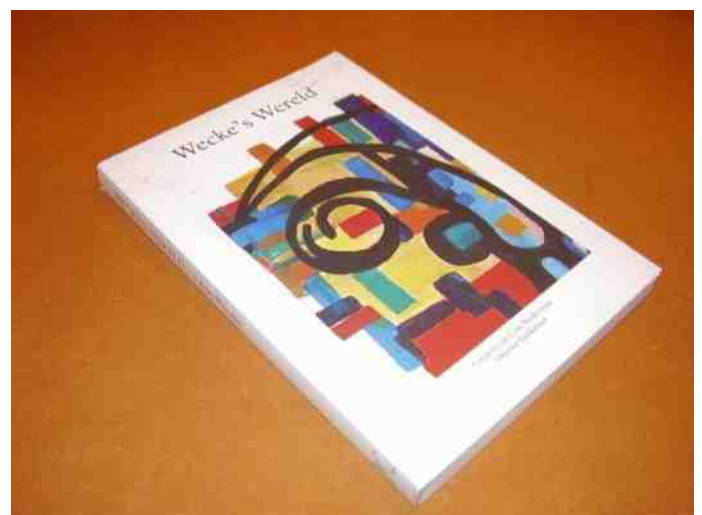
kentje toegestopt krijgen of is hem misschien wel een Mercedes aangeboden, waarvan Mladic er onlangs een tiental van Karremans geleend heeft?

En dan die PvdA, met Jo Ritzen, die veel werk verricht om straks zo weinig mogelijk studenten – en dan nog alleen van gegoede huize – op de universiteit te krijgen. Is dat streven naar een versterking van onze klassenmaatschappij geen doelstelling die ze aan de overkant van de oceaan allang bereikt hebben? Zou die Rottenberg van de PvdA, die met het organiseren van zoveel mogelijk praatgroepen en zo weinig mogelijk invloed van onderaf, toch niet die partij in opdracht van een grote mogendheid de nek omdraaien?

En zou het CDA wel echt zijn? Het gaat daar om een Christen Democratisch Appel. Maar zelfs toen ze in Beieren de openbare scholen niet meer verplichtten een kruisbeeld in het klaslokaal te hangen, hebben ze niet gevraagd onze ambassadeur uit Bonn terug te roepen. Hoe sterk zouden de vrijmetselaars in de CDA-top geïnfiltrateerd zijn? Of zou het allemaal wel in orde zijn met die partijen van ons, behalve dan die Ouderenpartij, want die moet door het Nederlandse jongerenverbond zijn opgericht, gezien de schade die zij nu al met hun interne ruzies aan de politieke vuist van ouderen hebben toegebracht.

[1] Uit: Wecke's Wereld, 1995.

Met dank aan Janny Wecke voor de toestemming voor publicatie in Eén Wereld.

Asielzoekers, Vluchtelingen en het Fort Europa

door Frans Micklinghoff

Het thema 'asielzoekers' is eigenlijk permanent actueel. Er gaat geen dag voorbij of er valt wel weer iets over de 'asielzoekers' te lezen in de kranten, te horen op de radio of te zien op de TV. In feite zijn we al een beetje immuun geworden voor de vele berichten hierover. Wat ze er ook over berichten, we halen onze schouders erover op, slaan het artikel in de krant over, luisteren niet echt naar het bericht op de radio of zappen verder wanneer er een item over 'vluchtelingen' op de TV komt. Hooguit wanneer het bericht de ether in wordt geslingerd dat "de asielzoekers aan de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen van de Verenigde Naties hebben beloofd voortaan uitsluitend nog te zullen aanspoelen op de Noord-Europese stranden" fronsen we even de wenkbrauwen.

Het probleem van de 'asielzoekers' en 'vluchtelingen' ligt ingewikkeld en lijkt onoplosbaar. De macht van de burgers en de Europese staten is beperkt, waardoor het lijkt dat niemand er iets aan kan of wil doen en we het dus maar als een soort natuurverschijnsel – zoals een aardbeving of windhoos – over ons heen moeten laten komen. Het geschreeuw van bepaalde politieke partijen, met slogans als 'gelukszoekers terugsturen', blijkt ook niet de oplossing voor iets wat als een 'probleem' wordt ervaren. Maar wat is nu eigenlijk het probleem?

Laten we de gehele kwestie eerst eens analyseren (in stukjes opknippen), om het wat overzichtelijk te maken. Want je hebt asielzoekers en asielzoekers, vluchtelingen en vluchtelingen en regels en regels en daartussen zit veel ruimte.

Asielzoekers

Zonder in ingewikkelde regels en regeltjes te vervallen, mogen we stellen dat alle Europese (maar ook Amerika, Canada, Australië) staten sinds oudsher asiel verleenden aan hen die dat op goede gronden aanvroegen. Als criteria tot het verlenen van asiel werd in de regel gehanteerd dat men in het land van oorsprong werd vervolgd voor het hebben van een opvatting. Een opvatting, op politiek of godsdienstig gebied, die door het aan het bewind zijnde regime niet op prijs wordt gesteld. Kortom: men wordt vervolgd. Het gaat dan b.v. om een katholieke minderheid in een islamitisch land of om het aanhangen en ijveren voor democratie in een dictatoriaal geregeerd land.

Een asielprocedure doorlopen is geen eenvoudige zaak. Want het asiel verlenende land wil wel weten of het opgehangen verhaal juist is. Opdat op juiste gronden asiel verleend kan worden. Waarom wordt een asielaanvraag zo serieus genomen en wordt een diepgaand onderzoek ingesteld? Waarom gelooft men een asielaanvrager niet direct op basis van zijn/haar verhaal en de diepbruine

ogen? Het antwoord is simpel. De asielverstreckende landen willen voorkomen dat er tussen de asielaanvragers iemand doorslipt die in het land van herkomst een (zware) misdadiger is geweest. Dergelijke sujetten, bijvoorbeeld bankrovers, aanranders of moordenaar, hebben soms de neiging hun misdadige praktijken alhier voort te zetten. En daar zitten we niet op te wachten. Maar nog belangrijker is dat een oorlogsmisdadiger in het land van herkomst, via een asielaanvraag hier met een nieuwe identiteit kan onderduiken en zo aan zijn straf kan ontkomen. Ook willen we weten wat de financiële status en bekwaamheid van de asielaanvrager is. Een asielaanvrager die zijn familiekapitaal van een paar miljoen (al-dan--niet via een Zwitserse bankrekening) heeft kunnen meenemen behoeft hier immers geen financiële ondersteuning. En de 'bekwaamheid' van de asielaanvrager is van belang voor een verdere opleiding, studie of werkkring. Voor echte asielaanvragers is, volgens allerlei verdragen en regels in alle Europese landen, na het doorlopen van een bepaald onderzoekstraject, altijd plaats. Zeker in Nederland, met een oeroude traditie op dit gebied (denk aan de Portugese Joden en de Hugenoten).

Vluchtelingen (de ouderwetse)

De grens tussen asielzoekers en vluchtelingen is niet altijd scherp te trekken. Asielzoekers zijn vluchtelingen, maar niet alle vluchtelingen zijn asielzoekers.

Na de Hongaarse opstand vestigden zich tal van Hongaren in Nederland en de Bondsrepubliek Duitsland. Zij waren gevlucht. Ze vroegen echter veelal geen asiel aan. Waarom zouden ze ook. De communistische bezetting van Hongarije duurt een tijdje en wanneer die over is gaan we weer terug naar ons vaderland, aldus hun redenering.

Zij die, na de bouw en vóór de val van de Muur, uit de Duitse Democratische Republiek waren gevlucht naar de Bondsrepubliek Duitsland konden daar zelfs geen asiel aanvragen. Zij waren gevlucht, dat wel. Van Duitsland naar Duitsland. Dat westelijke Duitsland beschouwde het oostelijke Duitsland als haar grondgebied waarover zij op dat moment (helaas) geen zeggenschap kon uitoefenen. Na de val van de Muur werden de twee Duitslanden weer één Duitsland. Waarmee maar eens duidelijk bewezen wordt dat een vluchteling niet altijd asiel gegeven hoeft te worden en de scheidslijn tussen vluchteling en asielzoeker niet altijd scherp te trekken valt.

Nog een voorbeeld? Vlak voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn duizenden Nederlanders gevlucht via allerlei sluiptwegen en trucs naar andere landen waar de Nazi's het nog niet voor het zeggen hadden. Geen van

deze Nederlanders dacht er ook maar een seconde over om asiel aan te vragen. "Wij zijn gevlucht, jawel, ... we zijn en blijven Nederlander en als Nederland straks bevrijd is keren we terug en gaan we het land opbouwen", zo was hun standpunt. En het merendeel van deze Nederlanders keerde inderdaad weer terug (op een enkeling na die trouwde met een Brit(se)).

Samenvattend kan gezegd worden dat de ouderwetse, echte vluchteling iemand is die tijdelijk zijn geboortegrond (of vaderland) verlaat om, als de omstandigheden beter zijn of het weer toelaten, terug te keren.

Gast (arbeiders)

In de jaren zestig kregen we in heel Europa met een merkwaardig fenomeen te maken. In het noordelijk deel van Europa ging de economie crescendo en het zuiden bleef wat achter. We maakten kennis met het fenomeen 'gastarbeider'. Uit Spanje, voor de Hoogovens. Uit Italië, die hier ijssalons en pizzeria's openden. En na een tijdje bestond in Berlijn de wijk Kreuzberg uit voornamelijk Turken die allerlei werk deden waarvoor de Duitsers hun neus ophaalden (schoonmaker, vuilnisman, lopende--band werk, stratenmaker). Deze 'gastarbeiders' zagen hun verblijf alhier als een tijdelijke episode. Hier vies werk doen is altijd beter als thuis zitten en niets verdienen. Dat zij met tien man op een kamer slapen kon hen niet deren. Het is tijdelijk even hard werken en veel verdienen, en dan terug. Deze eerste golf gastarbeiders werd gevolgd door een tweede golf uit Turkije en Marokko. Maar nu ging het niet om een 'tijdelijk' verblijf. Hele families verschenen aan de grens. En we hadden ze nodig, dus liet de Koninklijke Marechaussee ze maar door. In de slipstream van het Duitse Wirtschaftswunder ging het voorspoedig in Nederland. Omdat we een sociale rechtsstaat hebben, hebben we ook een hele trits sociale wetten. Volgens deze sociale wetten heeft iedereen in Nederland (werkend) recht op een uitkering wanneer men werkeloos is, recht op goed en bijna gratis onderwijs en gezondheidszorg, op kinderbijslag en een AOW-uitkering op 65-jarige leeftijd. De tweede (maar ook de eerste) generatie genoot van deze verworvenheden. Wanneer je na tig-jaren hier te hebben gewerkt en op 65-jarige leeftijd terugkeert naar de Turkse/Marokkaanse zon en iedere maand wat op je bankrekening gestort krijgt, dan krijgt dit verhaal heel snel pootjes. De alom oprukkende TV deed daar nog een schepje bovenop. De indruk werd gewekt dat het werk en geld in het welvarende noorden voor het opscheppen lag. Deze magneetwerking zorgde voor een forse toestroom van Turken en Marokkanen. Inclusief faciliteiten voor hen alhier. Dus eigen koffiehuisen, winkels en moskeeën.

Vluchtelingen (de nieuwe)

In Afghanistan, gevolgd door Irak, woedt een oorlog. Er vluchten, om wat voor reden dan ook, mensen uit deze oorlogsgebieden. Zijn zij vluchteling en/of asielzoeker? In Iran zit niet een erg fris regime en in Syrië woedt een verschrikkelijke niets en niemand ontziende oorlog. Ook vandaar vluchten er mensen naar het noordelijk Europa. Zijn zij vluchteling en/of asielzoeker? En dan hebben we het ineens ook nog over allerlei bepaald onfrisse regimes

In Weert helpen Nederlandse dames bij de eerste opvang van de vluchtelingen uit Noord-Frankrijk.

in Afrika die en/of andersgelovigen en/of andersdenkenden over de staatsvorm vervolgen, waardoor zij hun land ontvluchten. Dankzij de moderne communicatiemediën (radio/tv) en de dorpspomp willen zij allen naar het zo rijke noordelijke Europa. Ineens staan de stranden van Afrika vol vluchtelingen die roepen om het pontje om hen over te zetten. Dan varen wankelieke bootjes met honderden vluchtelingen richting het Griekse eiland Lesbos (7 km van Turkije) of het Italiaanse eiland Lampedusa. Ineens zijn we geschokt omdat duizenden vluchtelingen in de golven omkomen. En ineens willen we oplossingen verzinnen. Slechts een enkeling heeft historisch besef en herinnert de les waarin het einde van het Romeinse rijk, veroorzaakt door een grote volksverhuizing, werd behandeld. Ineens beseffen we dat deze vluchtelingen misschien wel asielzoekers zijn, maar in de eerste plaats MENSEN die have en goed verlaten om wat voor reden dan ook. En vragen we ons af of de diverse landen van waaruit men vlucht niet beter gediend zijn met 'opvang' in goed geoutilleerde vluchtelingenkampen aldaar. Nee, het argument van het klimaat (wat moet iemand die de temperaturen van de Sahara gewend is in een land waar het wekenlang kan regenen, sneeuwen en vriezen) willen we niet hantieren, noch dat van de huidskleur, geloof en de taal. Wel van de ontwrichting van ONZE West-Europese samenleving. Bij een slechte economie, onbetaalbare lasten voor de gezondheidszorg en de hoog oplopende kosten voor de ouderen ("een gevangene in een cel heeft het beter dan een oudere in een verzorgingstehuis"), de noodzaak de dijken te verhogen (i.v.m. met de zeespiegelstijging, kosten tientallen miljarden) en de krimpende inkomsten uit de bijna leeggezogen Groningse gasbel ... dan kunnen we de opvang van de tienduizenden vluchtelingen er niet ook nog eens bij hebben.

Vallen we uit elkaar?

In dit aldus troebel geworden water vist dan een partij naar stemmen door de aanhangers 'minder, minder, minder' te laten scanderen. Wanneer we dan praten over Marokkanen, dan hebben we het eigenlijk over Afghanen, Syriërs, Eritreeërs en Malinezen.

Natuurlijk is het de vraag of opvang 'in de eigen regio' niet veel beter is? Met als tweede vraag of we de gelden voor ontwikkelingshulp niet totaal anders moeten gaan

aanwenden? Natuurlijk moeten we de gewetenloze mensenhandelaren aanpakken. Overigens, wat kunnen we daar echt aan doen? De lange arm van de Nederlandse rechtsmacht eindigt bij Vaals.

Natuurlijk kunnen we ons afvragen of het Schengenakkoord niet beter kan worden opgeblazen en de ouderwetse grenscontrole weer moet worden ingevoerd.

Ach, Europa is toch aan het desintegreren – wat een ander woord is voor 'uit elkaar vallen'. Vroeg of laat gaat Griekenland failliet en treedt uit de euro, met alle gevolgen (financiële chaos, dip in de wereldeconomie) van dien. Want laten we wel wezen: Griekenland is niet meer dan één groot 'openlucht museum' met een langgerekt keien- en kiezelstrand!

Het voor volgend jaar aangekondigde referendum over Europa in het Verenigd Koninkrijk kan totaal verkeerd aflopen. Temeer omdat er een klein aanvalsleger geconcentreerd aan de Franse kant van het Kanaal (Calais) ligt dat graag wil oversteken. Zijn dit nu asielzoekers of vluchtelingen? Of hebben we hier te maken met een als vluchteling of asielzoeker vermomd nieuw fenomeen van 'volksverhuizer'? Mensen die veelal uit Afrika afkomstig naar Engeland willen omdat je daar na een relatief simpele procedure doorlopen te hebben een huis krijgt toegewezen en, zolang je niet zelf voor inkomsten kan zorgen, geld krijgt om te leven. En omdat je dikwijls de taal van het land al spreekt (Engels) en al een deel van je familie hier huist is het uiterst aangenaam naar Groot-Brittannië te gaan. Bij deze 'landverhuizers' speelt totaal niet meer het argument dat men omwille van een mening wordt vervolgd in het vaderland. Nee, men wil het beter krijgen dan in het thuisland. Daarvoor bieden Duitsland, België, Nederland en Engeland een goede start, zo redeneren deze 'economische vluchtelingen'. En geef ze eens ongelijk!

Fort Europa?

Ja, Europa is aan het desintegreren. In tal van lidstaten kennen we in aanhang snel groeiende bewegingen die stevige kritiek op de Europese Unie hebben en het liefst zo snel als mogelijk uit de Euro en EU willen stappen. In Nederland hebben we ook al een soortgelijke beweging die minder Europa wil en daarover een referendum wil afdwingen. Is de federalisering van Europa niet doorgeslagen? Is de Europese Commissie inderdaad doorgeslagen in haar drang een gelijk speelveld te scheppen voor alle Europese bedrijven door de vorm, kleur en de tekst op maggi-flesjes dwingend voor te schrijven? Gaat het federale Europa uit elkaar vallen?

Zorgt de golf van vluchtelingen en asielzoekers die nu als een tsunami over Europa rolt er voor dat het verenigd Europa langzaam doch zeker uit elkaar brokkelt onder het motto 'ieder voor zich, redde wie zich redde kan'? Maar blijven we wel, getrouw aan onze innerlijke beschaving, goed zorgen voor wie omwille van godsdienstige of politieke overtuiging hier werkelijk asiel behoeft?

Het gaat hier niet om getallen of regels, maar om mensen. JA, HET GAAT OM MENSEN!

En mensen verdienen een menswaardige behandeling. De vluchteling, die na een regime change wil terugkeren naar het eigen land, is hier tijdelijk te gast. En voor een gast zorg je goed. Die geef je een goed bed, een warm bad en een goed belegd broodje. Helaas zitten er tussen de oprechte vluchtelingen veel mensen die geen enkele vorm van vervolging of gevaar te duchten hebben van het in hun vaderland aan de macht zijnde regime. We praten dan over een nieuw soort 'gastarbeiders' die op zoek zijn naar een beter leven. We hebben het dan over 'economische vluchtelingen'. Die ooit welkom waren in Europa omdat we een gebrek aan arbeidskrachten hadden. Die nu, in economisch mindere tijden, niet enthousiast welkom worden geheten. Wanneer zij geloven dat het geld hier gratis is en aan hen met bakken via de sociale dienst (of andere instanties) wordt uitgekeerd, dan hebben zij het mis. Wanneer zij denken dat zij hier met open armen worden ontvangen dan hebben zij het echt mis. Zij moeten met beide benen op de grond gezet worden in de harde werkelijkheid en worden terug gestuurd naar het land van herkomst. Temeer omdat zij een goede opvang van de werkelijke asielzoeker juist frustreren. Dit terugstuur-beleid heeft niets te maken met de bewering dat het Fort Europa de muren steeds hoger optrekt om onze welvaart voor onszelf veilig te stellen. Dit heeft er wél alles mee te maken dat we in Europa de echte asielzoeker, die thuis wordt vervolgd om het hebben van een afwijkende (het regime niet welgevallige) mening, juist goed willen opvangen en alle kansen willen geven. Slechts wanneer we streng de regels hanteren voor wie wél en wie niet om asiel mag vragen en we de economische vluchtelingen eruit filteren en ook echt terugsturen, slechts dan kunnen we de wind uit de zeilen halen van de extremistische politieke partijen die ongenueanceerd 'minder, minder, minder' scanderen. Dat alles opdat de echte asielzoeker in het langzaam eroderend Europa een goed verblijf krijgt aangeboden, met alles erop en eraan! Want echte asielzoekers hebben alle recht op een veilig verblijf in Europa. Ongeacht hun geloof, ras, taal, huiskleur of politieke opvatting.

Een Nederlandse non wacht in Weert bij een stervend Frans kind, samen met de moeder en een broertje. Het vaderloze gezin (man aan het front gesneuveld) is uit Douai komen lopen.

UITNODIGING 17 oktober 2015 WFBN-Najaarsbijeenkomst

U bent van harte welkom op de WFBN-Najaarsconferentie om met ons in gesprek te gaan over de vraag:

Hoe nodig zijn federatieve samenwerkingsverbanden voor een rechtvaardige wereldorde?

De wereldburger centraal

Datum: zaterdag 17 oktober 2015

Locatie: Seat2Meet – Meeting Plaza Hoog Catharijne – Godebaldkwartier 20, Utrecht, t.o. Stiltecentrum. (5 minuten lopen vanaf de trein, Utrecht CS, richting ABNAMRO)

Vanaf 10 uur: ontvangst met koffie en thee,
10.45 uur: start programma
16.30 uur: afsluiting, gevolgd door een netwerkborrel!

entree is gratis

Een eenvoudige lunch wordt u aangeboden door de WFBN.

Sprekers: leden van de WFBN.

Er zullen twee panelblokken zijn van ieder 3 à 4 sprekers, gevolgd door plenaire samenspraak.

Onderwerpen die aan de orde komen:

Sociocratie (nieuwe bestuursvormen), Esperanto, EU, internationale geldstromen en mondiale economie, mensenrechten, internationaal recht, Verenigde Naties, wereldburgerschap, basisinkomen.

Wij zouden het zeer op prijs stellen als u op deze dag met ons mee wilt komen denken.

I.v.m. de aangeboden lunch en de organisatie daarvan zouden wij het op prijs stellen als u zich van te voren wilt aanmelden bij:

Johanna Steijlen, tel. 0313 619600

E-mail johannasteijlen@live.nl

Marjolijn Snippe tel. 0321 848782

E-mail marjolijnsnippe@hotmail.com

Op pagina's 10 t/m 15 een overzicht van de bijdrages aan de WFBN-Najaarsbijeenkomst op 17 oktober.

Federalisme en EUROPA

door Frans H. Micklinghoff (bijdrage 17 oktober)

Met enthousiasme en vooral bezieling zijn de vaders van de Europese Gemeenschap (Monnet, Schumann, Adenauer, de Gaspari, Beijen, Luns enz) na de Tweede Wereldoorlog aan de slag gegaan. Wat het zou worden en hoe 'daar' te komen wisten zij niet, maar dat de vijanden die meermaals tegenover elkaar stonden op de slagvelden, Duitsland en Frankrijk, met elkaar moesten samenwerken was hen wel duidelijk. Ook Italië deed mee, naast de Benelux-landen. Ofwel zes lidstaten die samenwerken op het gebied van kolen en staal (EGKS-Verdrag), op het gebied van kernenergie (EURATOM-Verdrag) en op economisch gebied (EEG-Verdrag), terwijl een geplande Europese Defensiegemeenschap (EDG) – voor de Fransen duidelijk een brug te ver – mislukt. Uiteindelijk krijgen de diverse verdragen (EGKS, EURATOM, EEG) een fusieverdrag en wordt het geheel de Europese Gemeenschap (EG).

Belangrijk in die eerste jaren is vooral de samenwerking op landbouwgebied. Uiteindelijk worden de diverse takken van samenwerking gebundeld in de Europese Gemeenschap die later de Europese Unie (What is in a name?) wordt genoemd. In verschillende toelatingsgolven en golfjes deit deze EU uit. Eerst met Spanje, Portugal en Griekenland, Great Britain, Denemarken en Noorwegen, met Oostenrijk en dan tal van landen tot de EU zomaar meer dan 20 lidstaten telt.

Met de uitbreiding van het aantal lidstaten groeit ook het verzet bij de burgers en groeit de wil bij de regeringen om er een echte, ja wat?, van te maken. Een soort 'Verenigde Staten van Europa', of toch een confederatie of een federatie? Met de kenmerken van een echte staat, zoals één vlag (volstrekt onschuldig), met een volkslied (Alle Menschen werden Brüder) (nou ja, redelijk onschuldig) en een soort grondwet (en nu wordt het moeilijk). In Nederland wordt na een referendum die grondwet uiteindelijk verworpen, alhoewel zoiets als die grondwet via een achterdeurtje (het Verdrag van Lissabon) er uiteindelijk toch gekomen is. Al mag dat Verdrag geen Grondwet worden genoemd. En tijdens een Eurotop in Maastricht werd besloten een gemeenschappelijke munt, de EURO, in te voeren (per 1.1.2001). Overigens blijft Engeland daarbuiten.

Het lijkt dat Europa (EU) goed op weg is naar een federale samenwerking. Maar is dit wel federale samenwerking? De kritiek op Europa zwelt juist aan na het invoeren van de EURO, ook al is het betaalgemak voor de handel en grensoverschrijdend (toeristisch) verkeer duidelijk. De kritiek op Europa zwelt juist aan na het bouwen van steeds mooiere en grotere (honderden miljoenen kostende) vergaderpaleizen voor dit Europa (EU). Zwelt de kritiek juist aan omdat, in tegenstelling tot de vaders van de EG – die met niks anders dan een idee begonnen en dus moesten overtuigen, de zaak zo is uitgedijnd dat het wel

kritiek moet oproepen. Waar is het menselijk en het zich niet aanmatigend Europa van de jaren vijftig en zestig gebleven met een parlement van meer dan 700 afgevaardigden en een Commissie die zich bemoeit met de tekst op het etiket van een flesje Maggi?

Was Federalisme niet zoiets als democratisch samenwerken op het zo laagst mogelijke niveau en slechts op het hoogste niveau samenwerken op die gebieden die niet door een lager niveau verricht kunnen worden. Is dit Europa (EU) niet de federale weg kwijt geraakt? Kan het niet allemaal eenvoudiger, kleiner, praktischer, minder kostbaar en vooral meer menselijker met méér bezieling? Zien we daarom de anti-europa partijen groeien? Gaan we daarom straks meemaken dat lidstaten afhaken (GB, Frankrijk, Griekenland?). Ofwel, gaan we binnen enkele jaren beleven dat na een periode van groei en alsmaar groter, we nu een periode krijgen van afbraak en aftakeling? Het is zomaar een vraag!

Korte inleiding voor de WFBN over het Esperanto

door Rob Moerbeek (bijdrage 17 oktober)

- 1) Het wereld-talenprobleem: heeft de mensheid een wereldtaal nodig? Welke mensen?
- 2) De positie van het Engels en mensenrechten. Andere kandidaten: Chinees, Spaans, kunsttalen.
- 3) Esperanto: intrinsieke waarde (beweging, wereldliteratuur, muziek, de serie Oost-West). Studieobject als levende taal (UvA).
- 4) Organisatie: De Wereld-Esperanto-Vereniging (Rotterdam: dienstencentrum, Bibliotheek, Congressen, Jeugd-afdeling), arbeiders- en andere gespecialiseerde verenigingen.
- 5) Samenwerking met de UNESCO (Resoluties 1954 en 1985): verzameling vredes-opvoeding en mensenrechten bevorderende literatuur.
- 6) Motieven om Esperanto te leren: taalbelangstelling, reizen, congressen en andere ontmoetingen, corresponderen; solidariteit met o.a. Afrika.
- 7) Taken: op school: propedeutische waarde voor hoog-intelligente leerlingen en achterblijvers. Voor asielzoekers en andere maatschappelijk achtergestelden.
- 8) Voorbeelden uit de literatuur: een levende taal.
- 9) Esperanto en wereldvraagstukken.
- 10) Esperanto en Wereldfederalisme.

UITWERKING (ten dele)

1) Voor sommigen bestaat er geen talenprobleem: in een afgesloten gemeenschap (hoe lang nog?) of volgens het recht en dus in de taal van de sterkste. Wie niet Engels heeft geleerd, liefst via British Council of in de VS heeft gestudeerd, loopt achter. Toch ervaren velen de ongelijkheid tegenover 'native speakers' als belemmering zich volledig te uiten. Het opkomend zelfgevoel van ex-koloniën vraagt om moedertaalonderwijs (UNESCO-programma), waar veelal geen geld voor is. 8 Indianentalen in de VS worden niet meer aan de jonge generatie doorgegeven. Van alle talen is in 500 jaar bijna de helft uitgestorven. Nu zouden er 6528 zijn (probleem: onderscheid taal/dialect).

2) De positie van overheersende talen zoals het Engels bedreigt vele talen, gedoemd te verdwijnen. De taal heeft zelf vele culturen opgezogen en is zo rijk geworden, dat bv. Shaw geen vreemde talen kon leren om de eigen taal meester te worden. Chinese kinderen verliezen hun beste jaren met het leren van Engels, dat de meeste nooit niet zullen gebruiken.

In Amerika zelf (VS) zal binnen enige decennia het Spaans overheersen. Nu al leren velen Chinees. De invloed van de British Council is ook hier merkbaar: vanaf de kleuterschool wordt het Engels erin gezongen. Duits breng hier meer in het laatje.

Kunsttalen (plantalen) geven gelijke rechten, sinds het Latijn ingeslapen is (niet helemaal): filosofische projecten, Solresol, Volapük: ong. 1000 interessante maar mislukte pogingen. Alleen het Esperanto (taal zonder uitzonderingen, met doorzichtige spraakkunst en productieve woordvorming) heeft een open gemeenschap gevormd.

3) Met zijn "Lingvo Internacia" (1887) wilde 'D-ro Esperanto' (taal) conflicten opheffen, waaraan hij, Ludoviko Lazaro Zamenhof, al van jongs af werkte (conflicten oplossen). Het eerste boekje (3+40 blz.) bood de kern van de taal, waarvan hij de ontwikkeling aan de gebruikers overliet. In het eerste blad "La Esperantisto" (Nürnberg, 1889...) gaf hij o.a. taaladviezen. De vele voorstellen tot wijziging werden in 1894 weggestemd. Op het eerste internationale congres (1905, Boulogne-sur-Mer) bleek de taal ook mondeling te gebruiken: toen is het 'Esperanto-fundament' als onveranderlijke basis voor de taal aanvaard, waarop de taal zich ongestoord kon ontwikkelen. Toch is al in 1907 een concurrerende versie, Ido, opgevoerd, die echter nooit een vergelijkbare aanhang heeft gevonden, evenmin als andere projecten (Basic English, Interlingua...).

Ook is toen in de Verklaring over het Esperantisme (streven de internationale taal te verbreiden) vastgelegd dat persoonlijke doeleinden buiten de verantwoordelijkheid van de Esperanto-beweging vallen. Dit trof ook Zamenhofs eigen levensdoel de mensen een overkoepelende levensvisie te geven: Hillellisme (de gouden regel van de ethiek), Homaranisme. Pas op het tweede wereldcongres in Genève heeft hij kunnen pleiten voor algemene solidariteit: la interna ideo (verbroedering).

Juist door dit gevoel heeft de beweging zich ondanks allerlei crises (Ido-schisma, economische crisis, vervolgin-

gen onder Hitler en Stalin) gehandhaafd. Ten derde is op dit eerste congres de 'Lingva Komitato' opgericht, voorloper van de 'Akademio de Esperanto'.

4) In 1908 is de Wereld-Esperanto-Vereniging (Universala Esperanto-Asocio) opgericht door o.a. Hector Hodler, voor concrete dienstverlening aan individuele leden (pas in 1922 ook landelijke verenigingen): maandblad 'Esperanto', Jaarboek, Boekendienst en organisatie van de Wereldcongressen.

Statuten: Doel: 1) verbreiding Eo, bijdragen aan oplossing talenprobleem, geestelijke en materiële uitwisseling bevorderen*, saamhorigheid kweken; neutraal behalve inzake taalproblemen; onontbeerlijk zijn goede internationale betrekkingen en naleving van mensenrechten en andere internationaal erkende regels (1947!).

Literatuur: Al in het eerste boek had Zamenhof naast vertalingen origineel werk gepubliceerd. Nu omvat de Hector-Hodler-bibliotheek een 20 000-tal boeken en legio tijdschriften. Muziek is al vroeg aan bod gekomen: onze traditionele 'himno' "La Espero" is begin 20e eeuw gecomponeerd. Moderne muziek vigeert onder de jeugd. (* Hodler organiseerde in WO I hulp aan krijgsgevangenen en hun familie: 100 000 diensten p.j.)

5) Het idee werken te verzamelen uit allerlei literaturen, vertaald of samen te vatten in het Esperanto, dienstig voor onderwijs tot vrede, eerbiediging van mensenrechten en natuur is door onze Nederlandse afvaardiging op de Onderwijzersconferentie 2015 gelanceerd.

Het eerste werk in de UNESCO-serie 'Oost-West' is in 1961 uitgekomen: "Malsata shtono" van de Bengaalse auteur Rabindranath Tagore. Dit jaar verscheen het 50e: "Mi inventas la mondon", van de Poolse Wislawa Szymborska. Sinds 1992 is Interlinguïstiek en Esperanto studievak aan de UvA (Marc van Oostendorp, Wim Jansen, Federico Gobbo). Een goede cursus is voor iedere bezitter van een computer bereikbaar via 'lernu.net'. Vele jongeren maken hier gebruik van: ook op ons 100e congres in Lille konden deelnemers cursussen voor beginners en gevorderden volgen en officieel examen doen.

Naast de UEA bestaan een 70-tal gespecialiseerde verenigingen (onderwijs, kunsten, sporten, godsdiensten, wetenschappen...). Op sociaal gebied vinden we o.a. 'Mondcivitanoj', 'Solidariteit tegen de honger' en 'Sennacieca Asocio Tutmonda' (Arbeidersbond, Parijs). De Wereldcongressen worden zoveel mogelijk in steeds andere landen georganiseerd, het honderdste in Lille. Het onderwerp meestal in aansluiting op dat van UN of UNESCO.

5) Bij de UNESCO heeft prof. dr. Ivo Lapenna in 1954 een doorbraak bevochten, zodat de Algemene Vergadering in een eerste Resolutie de realisering van gelijke doelstellingen erkende (intellectuele uitwisseling) en UEA consultatieve status verleend heeft. Officiële banden onderhoudt UEA ook met de VN, OESO, EU: daar heeft vooral de jongerenafdeling TEJO groot succes.

In New York, Parijs, Genève en Wenen pleiten onze vertegenwoordigers voor gelijke taalrechten, speciaal t.b.v. Inheemse Volkeren.

In Rotterdam is sinds 1956 het hoofdkantoor (Centra Officejo) van de UEA gevestigd. De boekendienst biedt ruim 7000 titels aan, ook videofilms en geluidsmateriaal. De Hector-Hodler-bibliotheek kan worden bezocht om

materiaal in te zien, maar stuurt ook kopieën. We assisteren de redacteurs van "Esperanto" en "Kontakto" (van TEJO).

6) Waarom zou je Esperanto leren? Uit behoefte aan gelijke rechten in de dialoog met andere culturen; om mee te bouwen aan een taal, die zich spontaan ontwikkelt (viki-pedio); of om via "Pasporta Servo" rechtstreeks andere landen te leren kennen; maar correspondentie is ook bijzonder levendig via Internet. (Helaas nog ontoegankelijk voor velen in o.a. Afrika en Cuba). Vaak ontstaan warme vriendschappen, zelfs worden huwelijken gesloten.

7) Invoering van het Engels vanaf de kleuterschool betekent ook dat zwakke leerlingen extra achterblijven: Esperanto leren kost een fractie van de tijd, bemoedigt zelfs tot het leren van andere talen. Maar juist extra intelligente leerlingen die zich nu dood vervelen vanwege bezuinigingen, kunnen in recordtijd zich de taal eigen maken en spelenderwijs de wereld verkennen samen met even talentvolle leerlingen in andere landen of werelddelen.

8) Van de Esperanto-literatuur geef ik een klein fragment hieronder.

9) Wereldvraagstukken komen aan de orde in veel boeken (1911: Federacio Internacia. Projekto de S-roj Brogajhota, Paris) maar ook tijdschriften: 'Kontakto', 'Monato', 'Sennaciulo' enz.

10) Het werk van prof. Ronald Glossop 'Mondfederacio?' biedt veel argumenten die nog steeds geldig zijn. Het is vertaald door een andere kennis: John Rapley. (P. 290: 'Het is een grove fout bij aanhangers van een democratische wereldfederatieve regering ervan uit te gaan dat zo'n regering per se een goede regering zou zijn en (navenant bij tegenstanders dat ze per se slecht zou zijn). Een hoogtepunt in de onafzienbare reeks boeken en brochures over vrede en de eenwording van de zich ontwikkelende mensheid.

Uit "Vrouw aan de landsgrens" van Marjorie Boulton (1959):

Partizanen vinden een Nazi-officier, die een vrouw heeft misbruikt en 'beestachtig' gefolterd.

Ze willen hem levend roosteren, maar zij, Maria, dient hem een onmiddellijk dodend gif toe. Op hun verbijsterde reactie zegt ze:

"Vi ĉiuj terure suferis kaj via suferado preskaŭ bestigis vin. Eble suferoj helpis bestigi lin.

Ankaŭ mi terure suferis, mi havis longan tempon por mediti, deziri venĝon kaj finfine ne plu

deziri venĝon. Kaj mi vidis, ke suferado ne plibonigas homojn; ĝi kutime malplibonigas ilin. Oni

suferigas kaj la viktimo volas venĝi kaj li suferigas aliajn, kiuj rezulte volas suferigi en

senfina ĉeno de sufero, venĝo kaj sufero. Kiam mi vidis tiun Lorenz ĉe miaj piedoj, mi sciis ke mi

eble povos rompi tiun ĉenon, kaj eble helpi vin... mi devis malvenĝi... kiam mi komprenis ke oni

povas per suferado lerni kruelecon aŭ malkruelecon - ĉar oni pasie malvolas ke aliaj sentu

similajn dolorojn..."

Vertaling:

"Jullie hebben allen verschrikkelijk geleden en jullie leed heeft jullie vrijwel tot wilde dieren gemaakt. Misschien hebben folteringen hem ook helpen verwilderen. Ik heb ook verschrikkelijk te lijden gehad, ik had tijd genoeg om na te denken, op wraak te zinnen en uiteindelijk geen wraak meer te wensen. En ik heb ingezien dat lijden mensen niet verbetert, gewoonlijk verslechtert het ze. Je laat iemand lijden en het slachtoffer wil (zich) wreken en pijnigt anderen, die daarop weer willen pijnigen in een eindeloze keten van leed, wraak en leed. Toen ik die Lorenz aan mijn voeten zag, wist ik dat ik misschien die keten kon verbreken en misschien jullie helpen... ik moest ontwreken... toen ik begreep dat je van lijden wreedheid kunt leren of mededogen - omdat je afwijst dat anderen dergelijke pijnen voelen."

Federaliseren: een permanente levensles voor iedereen.

door Frans M. Vermeulen (bijdrage 17 oktober)

Federaliseren is een persoonlijk, sociaal en constitutioneel proces, dat van onderop moet worden gepraktiseerd en opgebouwd. Het moet geleerd worden, van jongs af aan.

Als zo vaak worden bij machtswisselingen alleen de etiketten verwisseld, maar niet de inhoud. Tijdens de jaren van Gorbatsjov had het westen de kans om met Rusland tot een akkoord te komen en een aanzet kunnen geven om te komen tot een wereldfederatie. Maar de Atlantici roken winst, dachten ze. Ze dachten met een onbetrouwbare rivaal te maken te hebben. Ze meenden dat de afgang van de Russische Federatie een bewijs was van hun eigen voortreffelijkheid en Francis Fukuyama zag de winst al vóór zich. Een blunder van jewelste, een gemiste historische kans.

Ik spin dit verder niet uit. Het is duidelijk genoeg: zo moet het niet. Een World Federalist Movement en een WFBN zal in dit rivaliserende milieu nooit kunnen scoren. Oost en west laten een wereld op zijn kop zien, het is een chaos, een jungle.

Het begin van federaliseren ligt bij de menselijke persoon als medemens. Het is eerst en vooral een sociaal proces tussen mensen, geboren in de struggle-for-life, eerder dan een politiek besluit tussen staten. In de huidige tijdsspanne tussen 1945 en 2015 hebben zowel oost als west als de onafhankelijke derdewereldlanden het sociale federaliseringsproces compleet gemist.

Er zijn ook wereldburgers die denken in het stramien van de machtsvorming. Ze hebben nog steeds niks geleerd. Federalisten hebben teveel hun heil gezocht in heldere begrippen en gedachteconstructies. Ze dachten: "Als de boodschap maar duidelijk genoeg is, dan zullen mensen wel wijzer worden!" Helaas zijn ze ziende blind voor de harde werkelijkheid.

Federalisten zullen de mens zelf in het centrum van hun actie moeten plaatsen. Federalisme is geen gedachte, geen theorie, maar een oefening in gedrag, een vorming in samenleven. Federaliseren moet geleerd worden, van jongs af aan. In het gezin, in de school, in de straat, overal. De mens is een onaf wezen, beperkt, geneigd om zijn eigenbelang te identificeren met het goede op aarde. Federaliseren is verbindingen aangaan, dus dat krakemikkige proces van vallen en opstaan met elkaar aandurven. Daar is een sociocratisch bestel voor nodig, waarbij een constitutie geen product kan zijn van politieke touwtrekkerij. Alleen oefening in samenleven, op alle terreinen van de maatschappij, zal soelaas kunnen bieden. Iets anders hebben we namelijk niet. Vooral het kind zal de bescherming moeten hebben van een leefgemeenschap. Elk kind moet de kans krijgen het samenleven stap voor stap te leren. Dat is een moeizaam scholingsproces dat op zich al schokkend genoeg is. Een gemeenschap als een baarmoeder van saamhorigheid is dus onontbeerlijk om federaliseren te leren. Er moet dus een federaliseringscultuur in de samenleving tot ontwikkeling komen. Vredesorganisaties, waar onder de WFBN, kunnen daarbij aanzetten geven.

Vandaar mijn slotopmerking: sociocratie is geen systeem, niet de zoveelste ideologie. Het is een oeroud sociaal fenomeen dat al in de primitiefste gemeenschappen werd gepraktiseerd. Federalisme is geen resultaat van een politiek besluitvormingsproces: het gaat immers aan politiek vooraf. Het is wezenlijk constituerend.

De oplossing van wereldproblemen is mogelijk

door Marjolijn Snippe (bijdrage 17 oktober)

"... we can put our influence to the best of our understanding and ability on the side of what we believe is right and true ... peace and freedom for all, in a world of equal rights for all"

(Dag Hammarskjöld)

"De idealisten van vandaag zijn de realisten van morgen."
(Sir Brian Urquhart)

Kernboodschap: Wereldfederalisme biedt een oplossing voor de wereldproblematiek. Daarvoor is het belangrijk dat de mensen zelf zich het idee van WF eigen maken, zodat zij actief kunnen participeren als wereldburgers in een democratische mondiale samenleving. Een bewustwordingsproces is hierbij onontbeerlijk. Pas als men zich bewust is van de eenheid in de wereld en de afgescheidenheid als een illusie ziet, kan men als volwaardig mondiaal vrij mens vanuit eigen verantwoordelijkheid vorm geven aan een mondiale samenleving.

WERELDFEDERALISTEN

Er bestaat geen absolute "werldfederalistische leer", maar over het algemeen is het zo dat werldfederalisten niet fatalistisch, maar optimistisch zijn. Zij hebben een positief beeld van de mensheid en de menselijke aard, en zij beogen een vreedzame, stabiele en (economisch) rechtvaardige wereld. Men zou hen - in tegenstelling tot de zg. "realisten" - idealisten kunnen noemen. Werldfederalisten denken na over hoe we de wereldproblemen zouden kunnen oplossen en welke structuren op mondiaal, regionaal en lokaal niveau daarvoor nodig zijn. Zij gaan er daarbij van uit dat de wereldproblemen kunnen worden opgelost.

Werldfederalisten zijn het er in grote lijnen over eens dat de wereldproblemen niet kunnen worden opgelost vanuit het huidige statensysteem van zo'n 200 staten, waarin de ruim 7 miljard mensen onderverdeeld zijn. Dit systeem heeft zijn oorsprong in 1648, en is dringend aan vernieuwing toe.

In plaats van dit competitieve statensysteem beogen werldfederalisten een menselijke wereldorde waarin wordt samengewerkt om wereldproblemen op te lossen. Zij hebben een wereld-organisatiestructuur voor ogen, op basis waarvan een effectieve internationale samenwerking vorm kan krijgen. Zij beogen daarbij de instelling van een mondiale autoriteit die - democratisch gecontroleerd - aan de slag kan om de wereldproblematiek op te lossen en het algemene belang van alle aardbewoners te behartigen.

Op de weg daar naartoe stimuleren werldfederalisten de verdere ontwikkeling van de wereldrechtsorde en creëren zij draagvlak voor de versterking van de Verenigde Naties. Om het transformatieproces - van eigenbelang naar algemeen belang - te versnellen, promoten werldfederalisten bijvoorbeeld de instelling van een parlement bij de Verenigde Naties en het concept van de wereldburger. Als we ons wereldburger voelen, en minder geassocieerd met een specifieke staat, begrijpen we eerder waarom internationale samenwerking nodig is. In een interdependente wereld is het noodzakelijk dat als uitgangspunt wordt genomen "samen" i.p.v. "afzonderlijk", dus "wij allen" i.p.v. "wij en zij".

OPLOSSINGEN – DUAAL TRAJECT

Het werldfederalistische model is een futuristisch model. In mijn optiek is voor de verwezenlijking daarvan een duaal traject noodzakelijk; een duaal traject dat een bottom-up proces faciliteert en openstaat voor nieuwe vormen van denken. Pas als er vanuit eenheid wordt gedacht (één planeet, één mensheid), kunnen nieuwe vormen van juist beheer van de aarde concreet worden. Enerzijds hebben we een versterking van het internationaal recht en Verenigde Naties (VN) nodig. De nadruk moet worden gelegd op conflictoplossing via diplomatie en meer samenwerking tussen de staten i.p.v. wedijver. Transparantie en versterking van de VN in het algemeen is van groot belang.

In het VN handvest staan hoge idealen, maar die staan nog veraf van de harde realiteit van de machtspolitiek van de grote mogendheden, van wie de VN afhankelijk is. De

wereldorganisatie beoogt een menselijke wereldorde in het algemeen belang, maar tegelijkertijd is de basis van de organisatie de autoriteit van nationale regeringen, die voornamelijk vanuit hun eigenbelang handelen.

De VN heeft beperkte financiële middelen en geen eigen leger. In geval van inzet van peacekeeping missies en bij het bereiken van de ontwikkelingsdoelen, is de organisatie afhankelijk van de steun die alleen de lidstaten kunnen geven. Daar komt bij dat elk belangrijk voorstel kan worden weggeveet door een van de vijf permanente leden van de Veiligheidsraad.

De tweede, misschien wel belangrijkste, poot van het duale traject naar een menselijke wereldorde is de ontwikkeling van een bewustwordingsproces bij de mensen zelf. De voorwaarde voor een democratische wereldregering – oftewel een menselijke wereldorde – is dat de wereldsamenleving daar klaar voor is. Een wereldregering kan niet zomaar van bovenaf worden opgelegd. (Vgl. Irak; democratie is niet op te leggen, maar moet vanaf de bodem groeien). Er moet draagvlak voor zijn.

Het is van groot belang dat de mensen zelf, de wereldburgers, nadenken en zelf actief een eigen beeld vormen over hoe inhoud te geven aan een menselijke wereldorde die vrede kan brengen, die het brede scala van mensenrechten kan waarborgen en die het ecosysteem in stand kan houden. Een mondiale politieke organisatie van het leven op aarde kan alleen maar succesvol democratisch zijn als de mensen die deel uitmaken van die wereldstructuur daaraan actief deelnemen of tenminste daarover nadenken. Het gaat om het besef van wederzijdse afhankelijkheid, gelijkwaardigheid van mensen en de gedeelde verantwoordelijkheid voor het oplossen van wereldproblemen.

Onze Economie gaat kantelen!

door Leonard Kater (bijdrage 17 oktober)

Als alle voortekenen op internet ons niet bedriegen, dan kunnen we eind september interessant nieuws uit New York verwachten. Het kan variëren van fraaie verklaringen van de Paus en een hele rits staatshoofden waaronder onze Koning tot aan werkelijk opzienbarende daden: kwijtschelding van alle particuliere en staatsschulden in het kader van het Jubeljaar dan op 23 september zou beginnen volgens de Joodse tijdrekening.

Hoe het ook zij, mijn verhaal op 17 oktober zal ik aan de dan algemeen bekende werkelijkheid aanpassen. Niettemin zijn er wel enkele stellingen te formuleren:

Stelling 1: Als Wereldburgers zijn wij verantwoordelijk voor al het Leven op Aarde.

Dit eist van ons kennis over de vraag, wat het Leven op Aarde nodig heeft om uitbundig te gedijen.

Stelling 2: Als Wereldburger moeten we ons een bepaald basispakket aan kennis eigen maken.

Hiertoe behoort in ieder geval:

Kennis van de wereldwijde verdeling van land, water, bergen en ijs.

Kennis van de energiebalans van de Aardbol

Kennis van de hydrologische cyclus.

Kennis van grootschalige methoden om al onze energie uit de zon, het klimaat en het Nulpunt te halen zonder het leven op Aarde te benadelen.

Elementaire Kennis van Micro-, Macro- en Monetaire Economie

Stelling 3: Federatieve Samenwerkingsverbanden zijn hoog nodig, zowel op statelijk als religieus terrein

Er zijn echter al een heleboel op statelijk terrein: De Verenigde Naties, en vele Bondgenootschappen en Non-Gouvernementele Organisaties kun je ook als zodanig opvatten. Echter, het is wel belangrijk alle levensterreinen te bestrijken. Zo hadden de vorstelijke hoven van weleer altijd een hofnar.

Waar zijn de Mondiale Grappenmakers die elk belangrijk evenement opleuken en tot diepere gedachten brengen? De VN is als organisatie relatief hoog ontwikkeld, maar vertoont nog grote gebreken. Op religieus gebied is er het United Religions Initiative, maar bij mijn weten zijn de grote religies daar nog niet bij aangesloten. Hier is dus sprake van een disbalans in vergelijking met de VN.

Stelling 4: Alle oorlogen uit het verleden zijn mede veroorzaakt doordat sommige bankiers beide partijen financierden.

Willen wij alle oorlogen uitbannen, dan dienen wij dus de geldschepping onder strakke overheidscontrole te plaatsen die democratisch gewaarborgd is, en waarbij elke overheid handelt uit Liefde voor het volk zonder de rest van de Mensheid te benadelen en zonder afbreuk te doen aan de planten- en dierenrijk op eigen grondgebied en elders op aarde.

Stelling 5: De ontwikkeling van de Technologie is dusdanig, dat binnen afzienbare tijd alle materiele voorwerpen volautomatisch zonder menselijke tussenkomst kunnen worden geproduceerd

Stelling 6: De wereldeconomie zal kantelen van een Economie van Schaarste naar een Economie van Overvloed

Stelling 7: Geen Gezeik, Iedereen Rijk!

De WFBN overweegt zich aan te sluiten bij het Platvorm Basisinkomen. Vanuit de WFBN kan dit begrip uitgebreid worden met een Basiskapitaal dat iedereen bij geboorte krijgt.

Ik hoop, dat er een groot aantal werkgroepen op 17 oktober ontstaan die op een frisse manier tegen de wereldproblemen aankijken en de kunst van het federaliseren in de richting van een Rechtvaardige samenleving in de praktijk brengen.

Financiën, geld, lokale economie, basisinkomen

door Syne Fonk (bijdrage 17 oktober)
(* ** als handvatten in dit proces!)

Wat zijn wensen en werkveld van de Wereld Federalisten Beweging Nederland - WFBN ten aanzien van ons geld en de gedachten over een basisinkomen?

Geld moet rollen

Geld is in diverse vormen zo oud als de mensheid. Wij begonnen met het ruilen van zaken en ontdekten dat anderen meer hadden van iets dat wij graag wilden hebben. Vervolgens was het krijgen van steeds meer bijvoorbeeld appeltaarten onhandig vanwege bederf en teveel. (Oef)

Zo ontstonden er, na schuldbewijzen, gewaardeerde, min of meer vaste ruilmiddelen als goud, zout, metalen, munten om het ruilen tussen mensen te bevorderen. Makkelijker te vervoeren als een zak aardappelen. Zo ontstond economie. Eerst lokaal, later nationaal, tegenwoordig Europees en Internationaal. Ieder heeft in ons systeem geld nodig.

* Zorgen dat iedereen voldoende heeft om te leven? Een (UNO) Basisinkomen (Pieter Kooistra)

Met de opkomst van dat geld ontstonden de banken Eerst in de vorm van personen, tollenaars en anderen, die geld leenden en, met rente, terugvroegen. Later groeiden rijke families en koningshuizen uit tot degenen die geld uitleenden en terugvroegen. Het slaan van een eigen munt kwam in. De rente op de lening was een mooie inkomstenbron. Rijken werden nog rijker - mensen moesten afbetalen. Een vorm van macht uitgeoefend van de een over de ander.

Ook door mensen als eigendom te zien. Slavenhandel en de jacht op goud en waarde. Ondertussen ontwikkelde zich onze samenleving. Wij werden meer sociaal, er waren oorlogen die betaald moesten worden, er werd belasting geheven en er ontstonden mensenrechten in verschillende vormen.

Munten

Die uitgegeven munt moest een waarde hebben. Soms was die waarde het materiaal van de munt. Zilver of Goud bijvoorbeeld. Later werd dit een tegenwaarde die in de vorm van bijvoorbeeld goudstaven ergens was te vinden. De banken kwamen op met tegenwoordig een minder goede reputatie. Waar zit de moraliteit van de bank? Een onderneming, NV een BV een Coöperatieve een Alternatieve?

*De tegenwaarde van het geld werd losgelaten. Geld is volledig digitaal geworden. Geld wordt gemaakt uit niets.

De rechten van de mens

Een recht op een dak boven je hoofd, op kleding, eten,

drinkbaar water, scholing en andere zaken. Door veel landen ondertekend. Is een andere WFBN inleiding.

Er ontstonden ook andere doelen in de samenleving. Doelen als economische groei, winst maken, rijk worden. Verschillende systemen werden hiervoor ontwikkeld. De markteconomie, de concurrentie, het overheersen en leeghalen van landen, het veroveren, denk ook aan de zeeroverij, iets slims doen waardoor iedereen jouw vinding wilde hebben. Patenten en eigendomsrechten invoeren.

Langzamerhand groeide er moraal en moreel handelen. Mede ingegeven door de financiële crisis en de verontwaardiging van de bevolking. Het moet anders maar hoe? Heeft de financiële wereld iets geleerd van de crisis? Dat is de vraag!

*Er is genoeg voor ieders behoefte maar te weinig voor ieders hebzucht' Gandhi

* Hoe stel je zeker dat ieder zijn behoeften ook krijgt?

In een economie waarin wij hebben afgesproken alles uit te drukken in geld door te zorgen dat ieder er de beschikking over heeft. Onvoorwaardelijk basisinkomen.

- Door het ontwikkelen van alternatieven naast in ons geval de Euro of de Dollar - Voorzieningen gratis beschikbaar te maken. Internet, openbaar vervoer, zorg, eten en dergelijke.

*Dat vraagt om een nieuw samenlevingsmodel.

Er loopt een wezenlijke vraag doorheen:

*Hebben wij moreel besef en verantwoordelijkheidsgevoel ontwikkeld om ook iets te gaan doen op het moment als de oude druk van het geld; 'je moet er voor werken', niet meer aanwezig is?

*Zijn controle en grenzen daarbij nodig? En begeleiding? Als samenleving zetten wij de eerste stappen op een nieuwe weg.

* Wachten wij op het ver genoeg zijn van onze eigen morele groei?

De WFBN is in dit werkveld actief en tracht de genoemde ontwikkelingen en bewustwording in de breedste zin te bevorderen als onderdeel van een nieuwe gezonde samenleving.

* Op weg naar een menselijke samenleving met respect voor en samenwerking met de Natuur. Doet u mee?

Wij nodigen u uit te participeren of ook deel te nemen in de * WFBN werkgroep: 'lokale -menselijke economie en basisbehoeften/ basisinkomen'.

Bijdragen of deelnemen: stuur een mail aan: netwerken@wfbn.nl. Wij organiseren een regelmatige bijeenkomst (1x in de twee maanden). Wij nodigen u uit lokaal actief te worden en onze materialen te gebruiken. Er is een informatieve folder beschikbaar van de WFBN. Wij organiseren workshops op verzoek bij u op locatie.

Wereld Federalisten Beweging Nederland: Actief met bijdragen in de vorming van onze samenleving van vandaag met hoogstaande normen!

Met TTIP wordt een effectief klimaat-akkoord onmogelijk

door Jan Willem van Leenhoff

Tijdens de VN-klimaattop komende december in Parijs moet er een nieuw klimaatakkoord worden afgesloten als opvolger van het Kyoto-protocol. Er dreigt echter een nieuwe mislukking doordat vrijhandelsverdragen, zoals TTIP, een effectieve klimaatdeal al decennia vrijwel onmogelijk maken.

Er wordt onderhandeld over meer vrijhandel alsof er geen klimaatverandering bestaat. Dat terwijl het huidige klimaatbeleid verre van effectief is.

Waarom maken vrijhandelsverdragen effectief klimaatbeleid onmogelijk? Dat heeft alles te maken met de politieke keuze voor zo veel mogelijk internationale concurrentie. Dit uitgangspunt is vastgelegd binnen de vrijhandelsverdragen afgesloten binnen de Wereldhandelsorganisatie (WTO). In tegenstelling tot de Verenigde Naties met haar milieu- en mensenrechtenverdragen, kan de WTO deze vrijhandelsverdragen wél afdwingen met financiële sancties. Wanneer een land bijvoorbeeld 'protectionistische' maatregelen neemt, ter bescherming van lokale bedrijven, familiebedrijven in de landbouw, volksgezondheid, werkgelegenheid, arbeidsnormen, cultuur, of natuur en milieu.

Omdat TTIP een effectief klimaatbeleid op deze manier onmogelijk maakt, ben ik van mening dat wereldburgers een dergelijk verdrag moeten tegenhouden.

Esperanto vertaling:

Per Transatlantika Komerca kaj Investada Traktato (TKIT) efika klimatinterkonsento malebliĝas.

Dum la pinta klimatkonferenco de Unuiĝintaj Nacioj (UN) la venontan decembron en Parizo nova klimatinterkonsento estu farita kiel sekvento de la protokolo de Kyoto. Tamen minacas nova malsukceso pro tio ke liberkomercaj traktatoj, kiel TKIT, igas jam jardekojn preskaŭ malebla efikan klimattransakcion.

Oni intertraktas pri pli da libera komerco kvazaŭ ekzistus neniam klimatŝanĝiĝo. Kvankam la nuntempa klimatpolitiko tute ne estas efika.

Kial liberkomercaj traktatoj malebligas efikan klimatpolitikon? Tio ĉio rilatas al la politika elekto por kiel eble plej multa internacia konkurenco. Ĉi tiu deirpunkto estas fiksita en la liberkomercaj traktatoj faritaj en la Tutmonda Komercoorganizo (TKO). Kontraŭe al la UN kun siaj vivmediaj kaj homrajtaj traktatoj, TKO povas ja eldevigi per financaj sankcioj. Kiam lando ekzemple prenas 'protektismajn' aranĝojn, por protekti lokajn entreprenojn, familiajn entreprenojn en la agrikulturo, popolan sanon, laborokazon, labornormojn, kulturon, aŭ naturon kaj vivmedion.

Ĉar TKIT tiamaniere ne ebligas efikan klimatpolitikon, mi opinias ke mondĉivitanoj fortenu tian traktaton.

Nooit meer oorlog

door Wouter ter Heide

Dat de eurocrisis op pijnlijke wijze de zwakte van de Europese Unie blootlegt, is het logisch gevolg van het feit dat het Europese project van origine geen financieel, maar een ideëel project is. Dus een dito uitwerking behoeft. De Europese samenwerkingsgedachte is immers gestoeld op het universele ideaal van 'Nooit meer oorlog!'. Voor het realiseren van dat partij- en landsgrenzen overstijgende vredesideaal schieten zowel de EU als de euro ten enenmale tekort. De EU omdat vrede nu eenmaal (zowel letterlijk als figuurlijk) veel verder reikt en dieper steekt dan de grenzen van Europa en de euro omdat deze munt (gelijk alle geld) nu eenmaal doel op zich is en daarmee niet kan dienen als middel tot (wereld-)vrede.

Om de oorspronkelijke op vrede gerichte Europese samenwerkingsgedachte nieuw leven in te blazen, zal de EU dan ook niet terug moeten naar de tekentafel, maar zal dit tekentafelmodel en de daarvan afgeleide euro in alle openheid ter discussie gesteld moeten worden in het Europees Parlement. De realisatie daarvan lijkt mij een uitgelezen taak voor Martin Schulz, als voorzitter.

Hopelijk ervaart hij dat ook zo en is hij daarnaast bij machte die taak naar behoren te vervullen, door in de plenaire vergaderzaal op bevlogen wijze een lans te breken voor een Brede Maatschappelijke Europese Discussie (BMED) over een vruchtbare invulling van het oorspronkelijke ideaal "Nooit meer Oorlog".

Mocht zijn ideële oproep aanslaan bij onze Europarlementariërs en de BMED vervolgens succesvol uitpakken, dus tot een vruchtbare Europese invulling van het vredesideaal leiden, dan is te voorzien dat die invulling wereldwijd navolging zal vinden als logisch gevolg van haar onpartijdige – want ideële – grondslag. Mondiale navolging die onwillekeurig leidt tot een niet terug te draaien ideëel proces van mondialisering, waar uiteindelijk de Verenigde Naties wel bij zullen varen.

Daarbij moet gedacht worden aan de hervorming van onze volkerenorganisatie van een organisatie van regeringen die primair het eigen of nationaal belang voorstaan, tot een mondiaal beleidsorgaan met bovenationale bevoegdheden, dat primair staat voor het mondiaal of algemeen belang. Een overkoepelend vredesplatform dat op basis van onze fenomenale know how op elk terrein en de alom onderschreven rechten van de mens, een duurzaam wereldbeleid van de grond weet te tillen waarmee de wereldproblemen en het daarmee gepaard gaande onrecht, adequaat bestreden kunnen worden. De tijd is er rijp voor.

“Certainly, Europe has a future” Mikhail Gorbachev, General Secretary of the CPSU, Central Committee, president of the USSR

door Frans M. Vermeulen

Deze uitspraak werd door de Russische president gedaan in de herfst van 1990, 25 jaar geleden. En wel in het kaderblad van de Stichting Vorming en Scholing Evangelie en Samenleving, getiteld “Schering & Inslag”, waarvan de onlangs overleden Jan Bulens de meest actieve redacteur was. Ik zat in de redactie.

Jan Bulens wist elke wereldburger te bereiken, ongeacht diens naamsbekendheid of “status”. In “Schering & Inslag” publiceerden onder meer: Johan Stekelenburg, Ruud Lubbers, Hans Dietrich Genscher (Bonn), Herman Verbeek, Prof. Hendrik Brugmans (Europa-College Brugge), Henk Hoekstra (CPN), Willem Breedveld (Trouw), Edy Korthals Altes, Mr. J.R.H. May-Weggen, prof. Bob Goudzwaard, prof. Sicco Mansholt, Jan Pronk, Huub Oosterhuis.

In de herfst van 1990, vlak na de Wende, vroeg Jan Bulens aan de Russische president om zijn visie te geven op het nieuwe Europa. Hoe zou dat er volgens hem uit kunnen zien? Ik citeer een passage uit “Certainly, Europe has a future”:

“Forty-five years after 1945, the Second World War has finally come to an end in Europe, and millions of Europeans have discovered that the divide between East and West is rapidly vanishing. Europe is changing its appearance. Europeans, who have become used to the unnatural split during the past half-century, are rediscovering their common historical and cultural birthplace, and today offers a good opportunity to speak of a Europe stretching from the Atlantic to the Urals.”

Hoe moet de Russische leider hebben verlangd naar toenadering van zijn geliefde land tot de Atlantische alliantie, vice versa, een federatie! Wat een visie toonde hij: ...unnatural split ...rediscovering their common historical and cultural birthplace...a Europe stretching from the Atlantic to the Urals...! Hij zag het helemaal voor zich. Helaas: de Atlantische wereld bedankte voor de eer. Geen belangstelling. Dag Mikhail!

George Herbert Walker Bush, Margaret Thatcher en John Major, en hun Atlantische schoothond Wim Kok en al die andere Europese lafaards en domkoppen: ze keken allemaal weg. Ze lieten hem in de kou staan. Ze lieten hem vallen. Een unieke kans op vrede door middel van een Europese federatie ging verloren.

Nu zitten we met de brokken, waaronder een uit de lucht geschoten vliegtuig met 298 slachtoffers.

“Certainly, Europe has a future!” Welke, Michael? Maar hij hield er al rekening mee. In hetzelfde artikel schrijft hij: “How can we avoid reversals and setbacks on this path to an unknown future? How can we remove dangerous antagonism that may arise? How can we achieve a balance of interests amid complete freedom of choice?”

Deze vragen, met een impliciete aansporing om het ijzer te smeden nu het heet was, adresseerde hij niet alleen aan politici. In zijn droom zag hij dat de gewone man en de vrouw in de straat eindelijk hun onverschilligheid zouden afleggen, in herinnering aan de voorbije oorlogen hun verantwoordelijkheid zouden willen waarmaken en hun leiders zouden aanspreken. Het heeft niet zo mogen zijn. Krijgen we ooit nog zo’n kans?

English as European language

The European Commission has just announced an agreement whereby English will be the official language of the European Union rather than German, which was the other possibility. As part of the negotiations, the British Government conceded that English spelling had some room for improvement and has accepted a 5-year phase-in plan that would become known as “Euro-English”. In the first year, “s” will replace the soft “c”. Certainly, this will make the sivil servant jump with joy. The hard “c” will be dropped in favour of “k”. This should klear up konfusion, and keyboards can have one less letter. There will be growing publik enthusiasm in the sekond year when the troublesome “ph” will be replaced with “f”. This will make words like fotograf 20% shorter. In the 3rd year, publik akseptanse of the new spelling kan be expekted to reach the stage where more komplikated changes are possible. Governments will enkourage the removal of double letters which have always ben a deterrent to akurate speling. Also, al wil agre that the horibl mes of the silent “e” in the languag is disgrasful and it should go away. By the 4th yer people wil be reseptiv to steps such as replasing “th” with “z” and “w” with “v”. During ze fifz yer, ze unesesary “o” kan be dropd from vords kontaining “ou” and after ziz fifz yer, ve vil hav a reil sensi bl riten styl. Zer vil be no mor trubl or difikultis and evrivun vil find it ezi tu understand ech oza. Ze drem of a united urop vil finali kum tru. Und efter ze fifz yer, ve vil al be speking German like zey vunted in ze forst plas. If zis mad you smil, pleas pas on to oza pepl.

Zank you.

Internationale delegatie naar Fukushima

Op zondag 27 september ging op uitnodiging van Milieuorganisatie Green Cross Zwitserland (www.gcint.org) een Internationale delegatie van ongeveer 25 journalisten, wetenschappers, politici en afgevaardigden van NGO's, de getroffen Fukushima Daiichi kerncentrales in Japan bezoeken. Green Cross Nederland wist 9 Nederlanders voor deelname te interesseren.

4,5 jaar na de catastrofe is de ramp nog steeds actueel en zijn de problemen verre van opgelost. Onderdeel van de reis zijn gesprekken ter plekke met slachtoffers, enkele Japanse politici en leidinggevenden van energiebedrijf TEPCO, de eigenaar is van de kerncentrales. Bijzonder is dat van de 9 Nederlandse delegatieleden, Fukushima specialist prof. dr. Wim Turkenburg, een verzoek bij Green Cross indiende om de getroffen centrale van binnen te mogen bekijken. Voor dit bezoek bleek dat onmogelijk te zijn, maar TEPCO en Green Cross Japan lieten weten dat een dergelijk verzoek hoogstwaarschijnlijk bij een volgend bezoek aan Japan ingewilligd zou kunnen worden...

Tijdens deze reis werden ook filmopnamen gemaakt. Dit materiaal wordt gebruikt om in maart 2016, exact 5 jaar na de ramp, het Nederlandse publiek verder te informeren.

Wenst u informatie over het bezoek van deze delegatie aan Japan, dan kunt u hiervoor een email sturen (in het Engels of Duits) naar mevr. drs. Sabrina Mäder (sabrina.maeder@greencross.ch) van Green Cross Zwitserland.

Verslag

Op 6 oktober ontving de eindredactie van Eén Wereld het hierna volgende bericht met daarin een kort, maar alarmerend verslag van de reis naar Japan:

Wat onze delegatie in de regio Fukushima (4,5 jaar na de ramp!) heeft gezien was ronduit schokkend...

In de 4e centrale, waar dus een meltdown heeft plaatsgevonden en de gesmolten splijtstaven op de bodem van het reactorvat 60 cm beton hebben doen smelten (van de betonnen laag van 2 meter!), zijn de problemen met het lekken van extreem hoog radioactief koelwater in de bodem nog steeds het grootst. Dit water vermengt zich met het grondwater en borrelt onder de oceaانبodem weer omhoog en vermengt zich daar al 4,5 jaar met het zeewater...

Dagelijks komt er 300 ton vervuild water (300.000 liter) bij omdat de gehavende reactoren doorlopend moeten worden gekoeld. Het besmette koelwater wordt vervolgens opgeslagen in tanks. Eén tank bevat 1000 ton (1.000.000 liter) water. Dus iedere drie dagen wordt er een complete tank met zeer hoog radioactief water gevuld !

N.B. Het afkoelen van het zwaarst getroffen reactorvat (nr.4) dient minimaal nog 40 jaar plaats te vinden !!

M.a.w. indien er niets aan de situatie verandert, dan zal dat Japan 40 x 365 dagen x 300.000 liter = 4.380.000 ton! aan schoon drinkwater kosten, dat de komende 120 jaar (=4 generaties!) boven de grond als hoog radioactief water veilig opgeslagen dient te worden en nooit in het milieu terecht mag komen!

Erg genoeg zijn er de afgelopen twee jaar al diverse lekkages geweest waarbij honderden tot duizenden liters zeer hoog radioactief water uit verschillende tanks zijn gelekt en in het milieu zijn terecht gekomen.....

Er zijn vooralsnog wetenschappelijk geen methoden beschikbaar om de radioactieve stof Tritium uit het hoog radioactieve water te halen...

Voor alle andere radioactieve stoffen zijn inmiddels wel (kostbare) methoden ontwikkeld om deze aan het water te onttrekken...

De ramp die zich in Fukushima nu al 4,5 jaar afspeelt is volstrekt nieuw voor de wetenschap (aldus de TEPCO officials die wij daar hebben gesproken die ons uitvoerig hebben geïnformeerd over de huidige stand van za-

"CRISIS WITHOUT END"

Een boek over de medische en ecologische gevolgen van de radioactiviteit van de vier vernietigde kerncentrales in FUKUSHIMA, Japan in maart 2011 -- onder redactie van Dr. Helen Caldicott. ISBN--978-1-59558 960-6 E. 24.95

Boekbespreking door Arthur van de Klashorst

"De klok kan niet worden teruggedraaid", staat in het Engels op de voorkant binnenkant van het boek CRISIS WITHOUT END. .... "The clock is ticking loud and clear", was een regel van het lied dat een Amerikaanse zangeres van "democrats abroad" in 1985 zong in een hotel in Den Haag, voorafgaand aan de lezing van Helen Caldicott. In dat jaar verzorgde Marieke Verheul namens uitgeverij Luyten uit Amstelveen een reeks lezingen door Helen Caldicott over haar boeken: "Nuclear Madness" (Atoomwaanzin") en "Missile Envy". Laatstgenoemde boek werd destijds ook onder VS onderwijskrachten verspreid.

Achterop het boek "Atoomwaanzin" staat een zeer rake uitspraak van Helen Caldicott. "Ik beweer als arts dat atoomtechnologie het leven op onze planeet bedreigt. Als de huidige tendens zicht voortzet zullen de lucht die wij inademen, het voedsel dat we eten en het water dat we drinken spoedig besmet zijn met zoveel radioactieve verontreiniging dat deze voor de volksgezondheid een veel groter gevaar vormt dan enige ramp die de mensheid ooit heeft ondergaan".

Het Smithsonian institute heeft Helen Caldicott al decennia geleden uitgeroepen tot de meest invloedrijke vrouw van de 20 eeuw. In 1985 ontving zij samen met "Physicians for Social Responsibility" een gedeelde Nobelprijs voor de Vrede. In 2004 werd zij door de Lannan Cultural Freedom Foundation bekroond met de "Lannan Cultural Freedom Award" voor haar documentaire film tegen de her-kernbewapeningsabsurditeiten van George Bush jr. Die prijs bedroeg een paar ton US-dollars. In een eerder YouTube interview met "One plus One" vertelt Helen Caldicott aan Jane Hutcheon over het begin van haar anti-nucleaire activiteiten en ook dat de CIA haar ernstig heeft bedreigd, maar dat negeerde Helen.

Nu is er dus het 10e of 11e boek onder haar verantwoordelijkheid uitgekomen, dit keer over de verschrikkelijke gevolgen van de gecrashte kerncentrales in Fukushima. .... Er zijn ook verscheidene YouTube internet opnames van kortere en langere lezingen door Helen Caldicott over dit onderwerp.

Samengebrachte medisch leidinggevenden, biologische wetenschappers, atoomingenieurs en beleidsexperts van Japan, Amerika en andere landen hebben een bijdrage geleverd aan dit boek "Crisis Without End". Het is een onpretentieuze kijk op niet geheel begrepen na-effecten van het ongeluk met de kerncentrales in Fukushima.

ken). Men breekt zich echter het hoofd hoe de ramp onder controle is te houden.

Op dit moment treft men voorbereidingen om een grote wand van ijs rondom alle 4 de centrales te leggen (tot grote diepte in de grond), die moet voorkomen dat er nog langer hoogradioactief water zich met het grondwater vermengt en de oceaan in stroomt... Japanse milieuspecialisten zijn echter erg sceptisch over dit plan en twijfelen aan de haalbaarheid...

De door TEPCO geraamde kosten voor dit project waarvan men niet zeker weet of het afdoende zal zijn, bedragen meer dan 1 miljard dollar !

Met deze ijsmuur zou de hoeveelheid radioactief water die dient te worden opgeslagen met een factor 3 verminderen (maar het gaat dan nog steeds om enorme hoeveelheden..).

Het idee dat als het daar nu met het afkoelen van die reactor alsnog misgaat, we een ramp zullen zien die oorzakelijk zal zijn voor een grote radioactieve besmetting wereldwijd, is huiveringwekkend ! In dat geval zal de temperatuur in de reactor gigantisch toenemen. De al gesmolten splijtstof zal verder door het beton zakken en in contact met grond en grondwater komen. (In Amerika wordt dit het China Syndroom genoemd). Dit zal gepaard gaan met vele kleine ontploffingen en radioactieve wolken ten gevolge. Het drama voor onze planeet zal dan niet meer te overzien zijn...

In opdracht van de Japanse overheid wordt nu in het hele gebied vele honderden km² land 40 cm afgegraven, en wordt de hoog radioactieve grond in plastic zakken van 3 bij 3 bij 3 meter OVERAL in het landschap opgeslagen. Deze zakken vormen (vaak 4 zakken hoog opgestapeld) massieve muren van radioactief afval, zover het oog reikt. Het aantal zakken heeft in het gebied na ruim 4 jaar inmiddels de 20 miljoen gepasseerd !!

De waanzin daar is werkelijk compleet ! (met een landelijke overheid die doorlopend roept dat ze alles onder controle heeft, om de bevolking gerust te stellen, hetgeen ronduit misdadig is!). En dan heb ik het in het geheel nog niet gehad voor de grote maatschappelijke gevolgen voor de honderdduizenden Japanse burgers die door de ramp hun huizen en land zijn kwijtgeraakt... Met een aantal van die slachtoffers zijn door de delegatieleden indrukwekkende gesprekken gevoerd, waarbij slachtoffers vertellen over de grote impact die deze ramp op hun levens heeft gehad...

Met al het beschikbare, vaak schokkende, foto- en filmmateriaal van deze studiereis wordt nu een presentatie voorbereid. De opzet is om (o.a.) op de Universiteit in Nijmegen voor belangstellenden een symposium over Fukushima te organiseren, waarbij ondergetekende te samen met enkele wetenschappers van de delegatie (uit Nederland, Engeland en de USA) zijn verhaal zal doen.

Met vriendelijke groet,

Mark Lambregts (dir.)
Green Cross Nederland (GCNL) - www.gcint.org

In het boek komt onder meer aan de orde:

- No nuclear power is beste atoomenergie, door Naoto Kan
  - Leven in een vergiftigde wereld, door Hiroaki Koide
  - De bevindingen van de "Diet Independent Investigation Committee", door Hisako Sakiyama
  - De verontreiniging van Japan met Radioactieve Cesium, door Steven Starr
  - Wat heeft de wereld geleerd van de ongeluk in Fukushima, door Akio Matsumura
  - De biologische gevolgen van Tsjernobyl en Fukushima, door Timothy Mousseau
  - Wat de Wereld Gezondheidsorganisatie, het Internationaal Atoom Energie Agentschap en de Internationale Commissie over Radiologische bescherming hebben vervalst, door Alexy V. Yablovko
  - Aangeboren afwijkingen in Rivne, Oekraïne, door Wladimir Wertelecki
  - 70 jaren van radioactieve risico's in Japan en Amerika en epidemiologische studies van radioactieve uitstoot van nucleaire fabrieken.
- Het slothoofdstuk "Het nucleaire tijdperk en toekomstige generaties" is door Helen zelf geschreven.

Zij die grafieken en schema's een warm hart toe dragen kunnen daarvoor ook in dit boek terecht. En ook hier weer YouTube filmpjes over het uitkomen van dit boek die inzicht geven in het waarom van dit boek en wanneer de V.S. zelf zou stoppen met kernenergie: als op eigen bodem een meltdown zou plaatsvinden.

Op dit moment zijn er zo'n 420 kerncentrales in bedrijf, en is er een abnormale hoeveelheid midden- laag- en hoog radioactief afval opgeslagen, dat van alle kerninstellingen afkomstig is. Inclusief het grote volume Japanse nucleair verontreinigde oceaankwater dat uit de oceaan gehaald kon worden.

Relatie klimaatverandering en de oceaan

door Marco van Hulst

Het verbranden van fossiele brandstoffen zorgt voor uitstoot van koolstofdioxide (CO₂) in de atmosfeer. Hierdoor nemen de CO₂-concentratie en de temperatuur niet alleen maar toe in de atmosfeer maar ook in de oceaan. Beiden hebben gevolgen voor ons klimaatstelsel, waaronder gevolgen die zowel negatief als onomkeerbaar zijn.

Begin december van dit jaar zal de 21e jaarlijkse vergadering van de Conference of the Parties (COP21) plaatsvinden waarin door alle landen van de wereld een wettelijk bindende, universele overeenkomst moet worden gesloten over klimaatverandering. Het doel is dat de klimaatopwarming beperkt blijft tot 2 °C ten opzichte van het pre-industriële niveau. De rol van de oceaan wordt vrijwel altijd onderschat als onderdeel van het klimaat. Door de grootte van de oceaan en het vermogen CO₂ te

absorberen verdwijnt één derde tot de helft van de door ons uitgestoten CO₂ in de oceaan.

Water heeft een grote soortelijke warmte, samen met de grootte van de oceaan, ervoor zorgt dat de oceaan een enorme warmtecapaciteit heeft. Behalve door ons geproduceerde CO₂ verdwijnt er veel antropogene warmte in de oceaan. Al met al heeft de oceaan circa 93 % van de extra warmte door toegenomen broeikasgasconcentraties opgenomen.

De toename van de CO₂-concentratie in de oceaan doet de pH-waarde afnemen. Dit wordt verzuring genoemd: feitelijk is de gemiddelde pH-waarde afgenomen van 8.1 tot 8.0 sinds pre-industriële tijden. De opname van warmte doet de temperatuur toenemen. Door deze opwarming en verzuring van de oceaan veranderen ecosystemen, waardoor veel soorten uitsterven maar andere soorten doen het juist beter. Typisch is het gevolg een vermindering van biodiversiteit. Bevissing van de oceaan helpt hier ook aan mee.

De extra CO₂ en warmte worden opgenomen door de oceaan, wat significante effecten heeft op zowel korte als lange termijn. Sommige effecten zijn onomkeerbaar. Het beste wat je kunt doen is CO₂-uitstoot drastisch verminderen, of netto negatief uitstoten, zodat de schade beperkt blijft.

Een parlement bij de Verenigde Naties is geen panacee

door Jo Leinen, Europarlementariër, en Andreas Bummel. Zij zijn mede-oprichters van de campagne voor een Parlementaire Assemblee bij de Verenigde Naties (UNPA).

Nu we de 70e verjaardag van de Verenigde Naties vieren en wij verder de nieuwe eeuw binnengaan, blijven de oude ontoereikende instellingen uit de vorige eeuw onveranderd.

Na twee verwoestende wereldoorlogen en de verschrikkingen van de Holocaust, werden de Verenigde Naties opgericht om vrede en veiligheid, mensenrechten en ontwikkeling te promoten. Sindsdien zijn de mondiale uitdagingen vermeerderd en geïntensiveerd. Klimaatverandering, sociale ongelijkheid, financiële instabiliteit, voedselonzeekerheid, terrorisme en genocide zijn onderwerpen die alle wereldburgers raken. Er is geen weg terug uit de mondiale interdependentie.

Tegelijkertijd hebben de meeste landen van de wereld bestuursvormen aangenomen die minstens nominaal democratisch zijn. De verspreiding van democratie sinds 1945 is een revolutionaire verworvenheid.

Daar komt bij dat staten belangrijke regionale organisaties hebben opgericht om politieke en economische samenwerking, de promotie van mensenrechten en de

rechtsstaat te verwezenlijken, en om andere transnationale onderwerpen aan te pakken.

Maar het wonderbaarlijke democratiseringsproces op nationaal en regionaal niveau is nog niet doorgevoerd op het niveau van de internationale organisatie. De opkomst van de "global village" en de diversiteit van politieke meningen zoals die in democratische staten geventileerd kunnen worden, worden niet weerspiegeld in het systeem van de Verenigde Naties.

Het is niet langer acceptabel dat het besluitvormingsmechanisme van de VN vooral, zo niet exclusief, bediend wordt door de uitvoerende macht van de nationale regeringen. De uitdagingen waarmee de wereldgemeenschap geconfronteerd wordt, zijn uitdagingen waarop staten alleen niet op een effectieve, democratische en legitieme wijze kunnen reageren.

Alle democratieën hebben parlementaire organen, en ook regionale internationale organisaties hebben parlementaire organen. Nu is het tijd voor de Verenigde Naties om ook die richting op te gaan. Hiermee wordt legitimiteit en inhoud gegeven aan de openingswoorden van het VN-Handvest: "Wij de Volken van de Verenigde Naties".

De Verenigde Naties en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties – het meest universele orgaan in de wereldrechtsorde – moeten nu serieus beginnen om een meer democratische, parlementaire dimensie toe te voegen aan hun formele structuur.

Het is nu wijd geaccepteerd dat representatieve parlementen een onontbeerlijk element zijn van juist en democratisch bestuur. Dit zou ook zo moeten gelden op het internationale niveau. Als de Verenigde Naties een rol willen blijven spelen bij de promotie van vrede, mensenrechten en democratische ontwikkeling, dan zal de organisatie zelf meer inclusief, verantwoordelijk, transparant en democratisch moeten worden.

De "1 for 7 Billion"-campagne

Klimaatverandering. Een mondiale vluchtelingencrisis. Conflict en terrorisme. De wereld is een chaos. Meer en meer hebben wij een sterke Verenigde Naties nodig, die geleid wordt door een hoog gekwalificeerde Secretaris-Generaal. Een nieuwe SG zal worden benoemd in 2016, maar slechts vijf landen – de permanente leden van de Veiligheidsraad – zullen achter gesloten deuren beslissen wie het zal zijn.

De "1 for 7 Billion"-campagne is een mondiale beweging van NGO's, die erop gericht is om het selectieproces open te breken. De "1 for 7 Billion"-campagne roept op tot een eerlijk, inclusief proces dat op grond van verdiensten de nieuwe Secretaris-Generaal selecteert, en dat de behoeften van de wereld boven de behoeften van de machthebbers stelt.

De WFBN steunt de "1 for 7 Billion"-campagne
<http://www.1for7billion.org/>

Mensenrechten in beweging

Privacy, klimaatverandering en de internationale rechtsorde

door Jan Willem van Leenhoff

Een actueel boek over mensenrechten en hoe deze waarden ook in de toekomst richting kunnen blijven geven aan het handelen van wereldburgers.

De digitale revolutie doet de grenzen tussen het private en publieke domein verschuiven. Wat betekent dat voor het mensenrecht op privacy? Kunnen we zeggen dat de opwarming van de Aarde het 'mensenrecht' op een leefbare natuurlijke omgeving aantast? Hoe kunnen mensenrechten worden ingezet bij de wederopbouw van falende staten, zonder dat mensenrechten te veel besmet raken met machtspolitiek?

Sinds in 1948 de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens werd opgesteld, zijn de mensenrechten uitgegroeid tot een wijdvertakt juridisch systeem én tot een gezaghebbende morele leidraad. Ingrijpende veranderingen in de wereld zetten deze fundamentele rechten in een ander perspectief.

Over de consequenties hiervan spraken de auteurs met tal van vooraanstaande wetenschappers, deskundigen en mensen uit de praktijk. Het resultaat is een scherpe analyse van fundamentele en actuele vragen over privacy, de rechten van toekomstige generaties en het werken met mensenrechten in een wereld vol botsende belangen.

Een leefbare ecologie is een mensenrecht: zo moeten wereldburgers durven denken!

Auteurs: Marjan Slob en Esmée Schilte

Uitgevers: Nieuw Amsterdam 2014

ISBN 978 90 468 1704 9 -- 208 bladzijden

Esperanto vertaling:

Homrajtoj moviĝantaj La intima sfero, klimatsanĝiĝo kaj la internacia jurordo. Aktuala libro pri homrajtoj kaj kiel ĉi tiuj valoroj ankaŭ en la estonto povos direkti la agadon de mondĉivitanoj.

La bita revolucio forŝovas la limojn inter la privata kaj publika kampo. Kion signifas tio por la homrajto pri la intima sfero? Ĉu ni povas diri ke la varmiĝo de Tero difektas la 'homrajton' pri vivebla natura medio? Kiel homrajtoj povas esti utiligataj ĉe la rekonstruado de malsukcesantaj ŝtatoj, sen ke la homrajtoj kontraŝiĝas per potencpolitiko?

De kiam en 1948 la Universala Deklaracio pri la Homrajtoj estis verkita, la homrajtoj elkreskis kiel disvastiĝinta jura sistemo kaj kiel aŭtoritata morala gvidilo. Esencaj ŝanĝiĝoj en la mondo metas tiujn fundamentajn rajtojn en alian perspektivon.

Wereldfederalisme

door Peter Davidse

(tekst samengevat door de redactie na overleg met de schrijver)

In tegenstelling tot de gangbare analyse en praktijk van machtspolitiek en zowel vrije markteconomie als de socialistische-communistische benadering, die alle op eigenbelang of staatsbelang gericht zijn, streeft het Wereldfederalisme naar een gefederaliseerde wereldgemeenschap, die voldoet aan de criteria van inclusiviteit en duurzaamheid: allen delen in de welvaart en productie houdt rekening met toekomstige generaties.

Tienduizenden organisaties concentreren hun aandacht op één specifiek terrein, terwijl het wereldfederalisme zich met het geheel bezig houdt, steunend op gezamenlijk opgebouwde kennis.

Onze concrete voorstellen zijn:

- wereldpolitiemacht (VN-leger inzetbaar bij rampen)
- democratisch direct gekozen parlement
- internationaal gerechtshof onafhankelijk van staten en Veiligheidsraad
- wereldregering

Met als tussenstappen:

- een vredesacademie voor conflictpreventie en oplossing
- ontwapening, oorlogsindustrie wordt tot vredesindustrie
- zeebodemautoriteit: exploitatie als werelderfgoed
- klimaatverdrag onder toezicht van mondiale autoriteit
- 0,7% BNP als norm voor ontwikkelings samenwerking
- internationaal strafhof tegen oorlogsmisdadigers en schenders van mensenrechten
- verantwoordelijkheid van de internationale gemeenschap in te grijpen bij binnenlandse massale, voortdurende schendingen ervan
- opbouw van bovennationale organisaties: Europees federalisme
- in opvoeding en educatie aandacht voor wereldburgerschap en planetair bewustzijn.

Aansluitend bij dit laatste:

de WFBN registreert nieuwe wereldburgers en levert de identiteitskaart hiervan. Ieder is welkom. De Wereldburgers zijn sinds 1949 in Parijs begonnen, organiseren bijeenkomsten en verkiezingen voor een voorlopig wereldparlement, het Internationaal Congres der Volkeren, dat o.a. lobbyt voor een wereldmilieu-autoriteit. Ook helpen zij strijders voor mensenrechten, vooral in Afrika.

Brussel bedrijft illusiepolitiek

door Wouter ter Heide

Voor het adequaat aanpakken van het schrijnende vluchtelingenprobleem wordt het tijd voor een 'wake-up call' van onze Europese regeringsleiders. Dat broodnodige politieke ontwaken moet hen duidelijk maken dat het in '45 gestarte proces van Europese integratie nog niet is afgerond. Daardoor kan nog steeds niet gesproken worden van een Verenigd Europa in de ware zin van het woord; een Unie die werkelijk perspectief biedt, dankzij een gezamenlijk onderschreven beleid gedekt door een dito rechtspraak, waarmee de grensoverschrijdende problemen op humane wijze het hoofd geboden kan worden.

Om dat doel in het politieke vizier te krijgen zal wel eerst de illusie van nationale soevereiniteit doorbroken moeten worden.

Logisch, omdat in een waarlijk Verenigd Europa geen enkele lidstaat op eigen wijze politiek kan blijven voeren en recht kan blijven spreken met betrekking tot grensoverschrijdende problemen, zoals het vluchtelingenprobleem. De moeilijkheid schuilt alleen in het doorbreken van die soevereine illusie. Want hoe maak je 736 hoog opgeleide, goed betaalde en gerespecteerde Europarlementariërs duidelijk dat zij illusiepolitiek bedrijven? Niet alleen wat het vluchtelingenprobleem betreft, maar ook betreffende de aanpak van alle andere grensoverschrijdende of mondiale problemen.

Met andere woorden: "Hoe breng je Brussel bij de (mondialiserende) tijd?".

Voor het antwoord daarop verwijs ik graag naar bovengenoemde 'wake-up call'. Van onze Europese regeringsleiders is het initiatief voor dat rauwe politieke ontwaken begrijpelijkerwijs niet te verwachten. Maar dat gaat niet op voor de media. Daarbij denk ik in het bijzonder aan de ongrijpbare sociale media, die – in tegenstelling tot de meeste gevestigde – zich niet gedragen als verlengstuk van het bevoegd gezag.

Kortom, de illusoire Brusselse aanpak van het vluchtelingenprobleem en de consequenties daarvan qua rechtspraak, laten zich eenvoudig raden. Hoezo Fort Europa een Democratische rechtsstaat?

Een dictatoriaal bolwerk zult u bedoelen!

Eerst Engels is uitsluitend Engels

door Rob Moerbeek,
voorzitter van NGGE,
Esperanto-leraren Nederland.

Staatssecretaris Dekker kondigt aan dat in het basisonderwijs Engels verplicht wordt. Het veeleisende Engels belet de meeste leerlingen om overige talen te leren. Later op de arbeidsmarkt met uitsluitend Engels als voertaal komen zij miljarden lotgenoten tegen, die evenmin kunnen opbieden tegen de 'native speakers'. Of is onderwijs alleen bestemd voor de elite, die dat wel in zijn mars heeft?

En dan te bedenken, dat – zoals algemeen bekend mag worden verondersteld – Nederland jaarlijks 9 miljard euro misloopt door gebrekkige kennis van de taal van onze belangrijkste handelspartner, Duitsland.

Eén vreemde taal houdt culturele eenzijdigheid in. Is men zo wars van het UNESCO-ideaal van culturele verscheidenheid? Een dergelijke ontstellend ondemocratische kortzichtigheid dupeert onze komende generaties. Wij roepen ons Parlement op stelling te nemen tegen deze misstap.

TTIP update

Op 7 oktober ontving Minister Ploumen een boodschap, namens 110.471 Nederlanders. De boodschap was: Wij willen geen handelsverdragen die onze democratie ondermijnen en de winst van multinationals in bescherming nemen, ten koste van mens en milieu. Stop de onderhandelingen over TTIP en stop de ratificatie van CETA, het verdrag met Canada.

Namens de coalitie tegen TTIP sprak Jurjen de Waal van foodwatch Minister Ploumen toe: "Bij deze overhandig ik u de meer dan 110.000 Nederlandse handtekeningen die het afgelopen jaar zijn ingezameld voor het Europese burgerinitiatief STOP-TTIP. In heel Europa zijn er ruim 3.2 miljoen handtekeningen verzameld. Een absoluut record."

In de vergadering over TTIP van de Tweede Kamer daarna, waren vele kritische geluiden te horen. Alleen Fred Teeven van de VVD was vóór TTIP zonder voorwaarden. In elk geval bleek dat een ruime meerderheid -inclusief PvdA, CDA en D66- verlangt dat de achterdeur van CETA gesloten wordt voor schadeclaims van Amerikaanse bedrijven.

Esperanto-minicursus:

In onderling overleg kunnen plaats en datum worden afgesproken. Van de vijf keer is de eerste van belang voor een internationale uitspraak. Eventueel kunnen volgende keren per skype of e-mail gevolgd worden. Voorstel: zaterdag 24 oktober om 11 uur bij EMMA, Utrecht, of het WFBN-kantoor in Den Haag.

Eventueel af te spreken op 17 oktober in Utrecht.
Rob Moerbeek (moerbeekr@gmail.com)

24 uur per dag direct contact met de Verenigde Naties

Via UN Web TV Channel : webtv.un.org kunt u 24 uur per dag de bijeenkomsten bij de Verenigde Naties in New York bekijken en beluisteren.

Ook worden op die website video's vertoond van documentaires over diverse mondiale onderwerpen.

TTIP referendum

Op 9 oktober lanceerde het Platform TTIP Referendum de campagne voor een referendum. Foodwatch heeft samen met Meer Democratie, Milieudefensie en het Transnational Institute (TNI) het initiatief hiertoe genomen. Doel is dat TTIP en CETA ingrijpend wordt gewijzigd of van tafel gaan. Het is onacceptabel dat het grootste handelsakkoord ooit - met verstreckende gevolgen voor alle Nederlanders - in het geheim wordt gesloten. Zie <http://ttip-referendum.nl/>

Donaties aan de WFBN

Voor donaties aan de WFBN kunt u een bedrag overmaken aan de Stichting Steunfonds van en voor de WFBN. De Stichting Steunfonds beheert het vermogen van de WFBN en geeft financiële ondersteuning voor haar activiteiten. Doordat de Stichting Steunfonds een ANBI-status heeft (ANBI staat voor algemeen nut beogende instelling) zijn giften aan de stichting aftrekbaar van de belasting. Heden ten dage hoeft u periodieke giften bovendien niet meer vast te leggen bij een notaris, wat geven een stuk eenvoudiger maakt.

Giften maakt u over ten name van: ST Steunfonds Fed Bew NL

Op het rekeningnummer: NL16 ABNA 0458 3673 70

Voor meer informatie over de Stichting Steunfonds, of over het aftrekken van giften kunt u contact op nemen met de penningmeester van de stichting:

Ferry van Asperen
favanasperen@gmail.com
+31 6 181 56 959

Indien onbestelbaar:
Laan van Nieuw Oost Indië 252,
2593 CD, Den Haag

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

Artikel 25

Een ieder heeft recht op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder inbegrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, overlijden van de echtgenoot, ouderdom of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan ten gevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.